

DOMOLJUB

TE V. 21.

V LJUBLJANI, DNE 24. MAJA 1953

LETO 46.

na 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja enako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«; naročnina, reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani. Telefon uredništva: 2549

Telefon uprave: 2992

„Kaj stojite in gledate?...?“

Kaj misli za praznik Kristusovega Vnebohoda.

„Pojdi pa k mojim bratom in jim reci: »Pozdravim vas od svojega Očeta in vašemu Očetu, k svojemu Bogu in k vašemu Bogu.« Te posrebnje besede je izrekel Jezus velikonočno jutro, ko se je v podobi vrtnarja prikazal Mariji Magdaleni in ji naročil, naj sporoči apostolom veselo novico, da je Gospod vstal. To je bilo na Veliko noč.

Stirideset dni pozneje pa vidimo poveljanega Kristusa na Olski gori sredi svojih apolofov. Poslavlja se od njih. Prišel je čas, da se vrne k Očetu, ki ga je poslal odrešit padli človeški rod. Dokončal je svoje poslanstvo, izpolnil Očetovo voljo in s strašno smrtjo poplačal velik dolg božji pravici. Potolažil je apolofole, s katerimi ga je vezalo božje in človeško prijateljstvo, jim obljubil tolažnika svetega duha in jim dal še zadnje naročilo, naj njegov odrešilni nauk raznesejo do kraja sveta — potem pa se je vpricho njih vzdignil in oblak je vzel izpred njih oči...

Apostoli kar niso mogli verovati svojim očem. In še potem, ko jim je oblak zagrnil poveljčanega Odrešenika, so še venomer strleli v nebo, kot bi pričakovali, da se Kristus s njimi vrne nazaj na zemljo. Iz te zamakljenosti sta jih zdramila šele dva angela, ki sta se pojavila pred njimi in jih nagovorila: »Galilejci, kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo prišel k vam, kakor ste ga videli iti v nebo.«

Kaj stojite in gledate? Kristus bo zopet prišel, sedaj pa še ni ura njegove vrnitve. Sedaj je čas trdega in vztrajnega dela za dušni in telesni blagor vsakega posameznika in vse človeške družbe. Nikar ne stojimo in sanjamo, ampak nam bo samo kaj padlo v naročje. Ne smemo pač pozabiti na nebesa, ne smemo gledati samo v tla, samo na zemljo, ampak vedeti moramo oboje: na zemlji smo, pa v nebesa gremo! To je vsa in prava resnica. Tam je naš dom, tam je naš brat Jezus. Dokler je volja nebesnega Očeta, moramo delati in živeti, kakor nam on veleval. Dokler smo na zemlji, ne moremo s telesom v nebo, h Kristusu, zato pa moramo in moramo k njemu s svojo dušo. Če bomo pri vsem svojem delu in trpljenju z dušom pri njem, se ga bomo tudi tedaj razveselili, ko pride ob smrti in bo treba dati račun od svojega gospodarjenja. V hiši nebeškega Očeta je za vse dosti bivališč. Jezus pa je šel na Olsko goro, da nam jih začetovi in pripravi. In

potem bo, kakor bo njegova volja, zopet prišel, in nas bo vzel k sebi, da bomo tudi mi tam, kjer je on.

Zato pogumno na delo! Hude stiske nam ne smejo vzeti veselja do dela in do življenja, ne smejo nam streti zaupanja v božjo pomoč in v človeško moč, s katerima bomo prenovili tudi današnji svet. Tudi apostole je od kraja prijemala malodušnost, ko so sami ostali na svetu, sredi svojih sovražnikov. Pa so se zavledli božje moči in Kristusovih obljub, ko je rekel: Ne bom vas zapustil siroti! In jih ni. Šli so vsak tja, kamor jih je klical Bog in ves svet prerodili z Jezusovim evangeliem in z njegovo milostjo.

To tudi nas navdaja z nezlomljivim zaupanjem, da se da po Kristusovih načelih svet še zmerom rešiti. Z zaupanjem in nedopovedljivim veseljem pa nas ob prazniku Gospodovega vnebohoda prešinja zavest, da je šel Odrešenik kot naša glava k Očetu. Sveti Pavel je večkrat poudarjal to resnico, da je Kristus skrivnostna glava telesa, ki ga sestavljajo vsi njegovi zvesti verniki. Mi vsi smo udje tega skrivnostnega telesa. Jezus je šel prvi v nebo, za njim pa pojdejo vsi, ki so z njim združeni. Ko pride vrsta na nas, pojdemo tudi mi, če bomo verovali vanj in živeli po njegovih zapovedih in si s tem zaslužili, da nas popelje k svojemu Očetu in našemu Očetu, k svojemu Bogu in našemu Bogu, kakor je govoril Magdalena. Zato ves radosten poje psalmist: Šel je v višavo in ujete peljal jetnike! Ti jetniki smo mi, dokler smo na zemlji, Kristus, naša glava, pa nam je s svojim vnebohodom prižgal luč trdnega upanja, da pojdemo za njim. In sveti Leon, papež piše: »V Kristusu smo deležni svetih nebes!«

Ker so potemtakem vsi, ki so v Kristusu odrešeni, že na zemlji takorekoč v nebesih, zato jih svet ne more več ostrašiti. Smrt, ki je plačilo za greh in zakon tega sveta, je za take izgubila svoje želo. Tudi vse muke, bridkosti, skrbi in neprijetnosti zemeljskega življenja jih ne morejo ločiti od Gospoda. Da, celo krivice in preganjanje jih ne more odtrgati od njega, ki je dobro vedel, kaj čaka njegove zveste učence. Da pa se ne bomo zmedli in kot ovce brez pastirja razbegnili od njega, nam je že naprej napovedal: »Jokali boste in žalovali, svet pa se bo veselil; pride celo ura, ko bo vsak, ki vas umori, menil, da služi Bogu. Vi boste žalovali, ali vaša žalost se bo spremenila v veselje!« To so besede, ki tolažijo

vedno in povsod. Tudi danes. Človek sam bi težko vzdržal vse peklensko preganjanje in krivice. Če pa vemo, da nisrmo sami, marveč da inamo v nebesih vsemogočnega zaveznika, večnega velikega duhovnika, ki prosi za nas, vse laže prenesemo. »Vse premórem v njem, ki mi daje moč,« je zapisal apostol Pavel. Čeprav nas hudobni in grešni svet sovraži in preganja — samo pomislimo, kako danes po vesoljnem svetu delajo s katoličani! — z nami je naš Gospod in naš veliki brat, ki je šel pred nami v nebo. Ako je on šel v poveljčanje skozi trpljenje, zakaj ne bi šli še mi? Ali je hlapec več ko njegov gospodar? Ne pozabimo one zgodbe o žitnem zrnu, ki ne rodi, dokler ne strohni v zemlji.

Nebo in zemlja se radujeta Kristusove moči in slave, vsi svetniki in angeli pojejo hvalnice poveljčanemu Odrešeniku. Pridružimo se tudi mi vsem nebeškim zborom in veselimo se zmagovalnega vnebohoda svojega Odrešenika in prihodnjega Sodnika. In polni tega nadnaravnega veselja poprimimo za delo, da po božji volji preustvarimo sebe in svet. Tako storimo in se zanesimo na podporo svojega nebeškega brata Jezusa, ki je šel pred nami k Očetu. S svojo dobro voljo in božjo milostjo pa premoremo vse. Zato slava Kristusu!

R. G. J.

Za materinsko čast

Po starem običaju slavi ves katoliški svet nebeško kraljico zlasti v mesecu maju. Materi božji se ta mesec posebno priporočajo zlasti katoliške žene, slaveč nebeško Porodnico kot vzor-devico in vzor-mater. Tudi neke socijalistične ženske so opravile nedavno na zborovanju v Ljubljani »majniško pobožnost«, seveda svojevrstno. O tej pobožnosti je »Domoljub« že nekaj pisal. Naj dodamo še sledeče.

Svobodna ljubezen

Socijalistične in neke druge »napredne« dame zahtevajo, da se odpravi »spolno suženjstvo« žen. Z drugimi besedami hočejo te dame, da se uzakoni razporka, to je »svobodna ljubezen«, ki sploh ni ljubezen, ampak sebično živalsko zadoščenje spolnega nagona. Hočejo, da postane zakon to, kar je doslej smatral pošten svet za najnižje žensko nepoštenje.

Kje so pravi sužnji

Te socijalistične ženske najbrže same ne vedo, kaj so zahtevale. Vsakemu srednješolcu je znano, da je bila ženska v preteklosti tako dolgo sužnja in sicer v pravem pomenu te be-

RAZGLED PO SVETU

Za ohranitev miru

Londonu so se nedavno zbrali zastopniki raznih držav in takozvani razorožitveni konferenci. Pred pričetkom uradne seje so se vrhila večdnevna predposvetovanja, pri katerih pa je zavzemal zlasti odposlanec hitlerjevske Nemčije stališče, ki je obetalo popoln neuspeh konference in s tem zvezane nepregledne posledice če ne za ves svet, pa vsaj za Evropo.

V tej največji napetosti je naslovil ameriški predsednik Roosevelt na vse države, zastopane na londonski konferenci in tudi na sovjetsko Rusijo spomenico, v kateri poziva vse države, da ob 12. uri rešijo razorožitveno konferenco in s tem omogočijo tudi uspeh sledeče londonske gospodarske konference; ki ji bo glavni namen rešitev sedanje težke svetovne gospodarske krize. Roosevelt je stavil tudi primerne predloge.

Uspeh Rooseveltove poslanice je vsaj na videz velik, zakaj poglavarji držav se Rooseveltu brzojavno zahvaljujejo in so pripravljeni pomagati spomenici do uspeha. Ves svet je seveda predvsem zanimalo, kaj bo dejal Hitler. Njegov odgovor je presenetljiv. Hitler slovesno zatrjuje, da Nemčija z razorožitvijo resno misli, da ne bo nikogar napadla z orožjem,

tudi ne bo več potujočevala ker to ni več moderno, sploh ne bo delala nikomur nasilja, hoče biti samo enakopravna. Torej same prijetne besede. Je pa seveda veliko vprašanje, koliko odkritosrčnosti je v njih. Ali se ni Hitler za enkrat potuhnil samo zato, ker nima dovolj zaveznikov in se torej ne čuti dovolj močnega za izpeljavo svojih načrtov, ki so mu pomogli pri volitvah do zmage? Ali se ni Hitler udal, ker sta angleški in francoski generalni štab dokazala, da se »mitrojubna« Nemčija že oborožuje v popolnem nasprotju z mirovnimi pogodbami. Hitler gotovo pozna versajski dogovor, ki med drugim dovoljuje antantni, da Nemčijo v večji ali manjši meri vojaško zasede, ako bi se ne držala pogodbe, ki so jo podpisali njeni zastopniki. Naj bo tako ali tako, Hitler se je udal in bližnja bodočnost bo morda pokazala, koliko odkritosrčnosti je v njegovih najnovejših izjavah za ohranitev svetovnega miru. Mi, ki poznamo rajhsovske hitlerjevce, njih temperament in njih cilje, jim ne zaupamo bogznakaj. Takih misli je tudi Francija, ki je proti hitlerjevski čeznočni izpreobrnitvi do skrajnosti previdna. Lepim besedam bodo pač morala slediti tudi dela dejanja.

Čehoslovaški zgled

Da z velikimi javnimi deli nudi priliko za zaslužek delovnemu ljudstvu, je češkoslovaška vlada razpisala notranje posojilo. Tudi Čehi trpe vsled svetovne gospodarske krize, zato je marsikoga v bratski republiki in izven nje zanimalo, bode li posojilo uspelo ali ne, posebno dandanes v težkih časih splošnega nezaupanja.

Lahko trdimo, da se je posojilo posrečilo, saj je podpisovanje te dni že prekoračilo vsoto 1400 milijonov čeških kron ali v naši valuti precej nad dve milijardi dinarjev. To vse je plod zaupanja. Narod zaupa vladi in vlada zaupa ljudstvu. V Češkoslovaški ni mesta za ka-

ke uspešne prekučije ne na levo, ne na desno, gotovo tudi zato, ker ima češkoslovaška republika tudi danes najbolj ljudsko vladno v Evropi. Skoraj ves povojni čas je pri državni krnili takozvana »petka«, pet najmočnejših strank, Čehi so sicer po večini svobodomisli in narodni ljudje, a vendar so v češkoslovaški vladi tudi nemiški, socialdemokratski in »klerikalni« ministri. Stranke svobodno med seboj tekmujejo na prosvetnem, političnem in gospodarskem polju. Čehi pa ljubijo svojo drago češkoslovaško državo, posvečujoč vse sile njeni moči in njeni resnično demokratični ureditvi.

sede, dokler ni bilo uvedeno to, kar dotične socialistične ženske razumejo pod »spolnim suženjstvom žene«. Dokler ni krščanstvo slovesno utrdilo enakopravnosti moža in žene, dokler ni dvignilo v življenje zakramentalno svetost zakonske zveze, je bila ženska resnična sužnja. Pa glej: Modre socialistične dame sedaj vnovič hočejo, da ženska zapade v tako suženjstvo. Zato lahko trdimo, da bo žena samo toliko časa resnično svobodna in vredna spoštovanja, dokler ho »zasužnjena« v svetem in nerazrušljivem zakonu. Če pa se uvede v življenje »svobodna ljubezen«, tedaj bo ženska ponižana na običajno sredstvo nagonskega užitka, samo trenutno cenjena in takoj zopet zavržena kot vsako drugo sredstvo. Če vidijo socialistične žene v takem življenju svojo svobodo, naj to »svoboda« lepo ohranijo zase in naj jo ne vsiljujejo poštenim slovenskim dekletom in materam, ki imajo, hvala Bogu, še nekaj ponosa in časti v sebi.

Šest glav in pet kapic

Ljubljanske zborovalke so dalje izrazile željo, da se postavno dopusti ubijanje poroda in sploh zmanjšanje števila družinskih članov.

Bog nas varuj takih dam

Resnično, dober je Bog in nikdar ne bo zapustil poštenih žen in mater, ki spoštujejo njegovo postavlo. Ali ni krasen dokaz božje Dobrote tudi to, da ne kaznuje na mestu tistih »socialističnih« in »naprednih« dam, ki omejuje in podobne nenravne zadeve prinašajo pred pošten svet?

BANKA BARUCH

15, Rue Lafayette, Paris

Odpremija denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnom kursu. Vršiti vse bančne posle najkulantneje.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. BELGIJA: No 3064-66 Bruxelles. FRANCIJA: No 1117-94 Paris. LUKSEMBURG: No 1455-66 Koef. Dienst. LUKSEMBURG: No 1967 Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakazila.

Katoliška cerkev

s Papež je pohvalil praškega nadškofa. Sv. oče je nedavno sprejel 750 romarjev iz Češkoslovaške, ki so spripeli v Rim pod vodstvom praškega nadškofa dr. Kasparja. Sv. oče je v svojem nagovoru pohvalil praškega nadškofa zaradi njegovega odločnega nastopa proti nenravnim filmom in proti nenravnim knjigam, ki se širijo med šolsko mladino. Sv. oče je dejal, da dobro ve, da bi maršal hotel, da bi nadškof dr. Kaspar odšel iz Prage. Masarykov zavod izposojuje omenjene filme in je nadškofa tožil, končno pa je umaknil svoj tožbo. Sv. oče je poudaril, da se je češkoslovaško duhovščino vse ljudstvo postavilo na stran svojega nadškofa. Končno je sveti oče enkrat izjavil svoje zadoščenje, da se je praški nadškof tako zavzel za božjo stvar, za stvar cerkve in dušnega pastirstva.

s Sv. oče je na Vnebohod prvič zapel Vatikan. Obiskal je Lateransko baziliko v Rimu. To je po 63 letih prvi slučaj, da je papež prestopil meje Vatikana, kjer so bili papeži prostovoljni jetniki, dokler ni bil spor Cerkve z italijansko vlado končan.

Italija

s Razne. V Stepniku pri Sv. Luciji so maršarji vdrli v stanovanje 70 letnega Andreja Božiča in ga na mestu umorili. So mislili, da ima denar. — Po 19 letih se je vrnil iz Belsije v Gorico 75 letni vrtnar Josip Drozg. Bil je ujet pri Premislju. Pripeljal je s seboj tudi ženo in hčerko. — Zaprli so v Trstu Dragana Milčiča, ki se je pravkar vrnil iz konfinacije. nadalje Rebeca, Mirka Stoparja in Darico Golejšek. — Crnogorski princ Danilo, brat kraljice Jelene, je bil te dni v Gorici. — Okradli so občinsko pisarno v Opatjem selu. — Na Sv. Gori so tatovi razbili cerkev in nabiralnike in odnesli miloščino.

Avstrija

s Kaj pravi Starhemberg. Voditelj Heimwehra Starhemberg je na zadnjem dunajskem zborovanju med drugim povedal sledeče ostre besede: »Pravo nemštvo je doma v Avstriji. Mi smo ustvarili že velike nemške kulturne vrednote in se borili že precej poprej za nemštvo, ko je imel Berlin še popolnoma drugo mišl. Program Heimatschutza zahteva ustvaritev samostojne, neodvisne in fašistične Avstrije. V naših očeh je nasprotnik vsak, ki nas

Pri »Češniku« Ljubljana

Lingarjeva ul. Stritarjeva ul.

je najboljši nakup oblek za moške in ženske ter drugih potrebščin. Poštenost mojega potjetja je znana.

boče ovirati na tej poti. Ves vik in krik o priključitvi Avstrije in o ustanovitvi tretjega cesarstva je že v sami zamisli sleparija. Vrhovni vodja narodnosocialistične stranke Hitler mora prav dobro vedeti, da ne more izvesti priključitve Avstrije k Nemčiji. Dokler pa ni dovolj močan, da bi nastopil z dejstvi, je pametnejše, da »drži gobec« in ne razdira skupne stavbe, ki je sedaj potrebna. Zakaj ni Hitler nikoli spregovoril niti besede o priključitvi? Zato, ker se je tem nameram odrekel in si ni hotel nakopati sovražnikov v svetu. Narodni socialisti hočejo le izenačenje Avstrije z Nemčijo, to se pravi, da zahtevajo, da bi se čutil vsakokratni predsednik avstrijske vlade za berlinskega državnega upravitelja. Toda mi Avstrijci smo poklicani mnogo prej, kakor pa berlinski gospodje, da ustvarimo nemško zgodovino in določimo vsenemški koncept (načrt) Nemčije. Prišel bo dan, ko bomo načeli vprašanje nemške usode in ko bomo ustvarili »redišče« Velike Nemčije, to je res nemške države in ne države neke politične stranke. Vsak pogovor o priključitvi in združitvi odklanjamo dotlej, dokler ne bo Berlin opustil svojih misli o rajhovskih komisarijatih in državnih upravitelstvih.

s Razna. Tenčkarjevo in Jagrovo hišo, skedenj in gospodarsko poslopje je uničil požar v Lipi nad Vrbo. — Koroško vodstvo velenemške stranke se je na svoji zadnji seji izreklo za narodno fronto, priključitev k Nemčiji tu za sodelovanje s hitlerjanci. — Otroci so začetili požar v Št. Janžu, pri Pokrčah. Pogorela so tri poslopja. — 80 letnico je praznovala v Celovcu Magdalena Ferjančič, vdova po predsedniku slovenskih posojilnic.

Poljska

s Reši e nas pred nasiljem! V prejšnjem nemškem mestu Gdanskem imajo nemški hitlerjevci precej pristašev, posebno med politiko. Kakor po celi Nemčiji, stopajo hitlerjevci tudi v Gdanskem, ki se sicer mednarodno upravlja, a ima izvoljeno občinsko upravo, posebno na prste socialnim demokratom. V Gdanskem imajo Poljaki svojo pošto, ki jo tudi sami vodijo in se dotično poslopje smatra kot last poljske države, kamor ne sme politika ali druga oborožena sila. Na to poljsko pošto se je nedavno umaknilo pred nasledujočimi hitlerjevskimi policisti večje število nemških socialnih demokratov. S poštnega okna so klicali na ulico: »Poljaki, rešite nas tega nasilja! Poljaki, zahtevajte, da dobi Gdansk mednarodno policijo!«

Ukrajina

s Veliko zborovanje ukrajinske mladine. Dne 6. in 7. maja je bilo v Lvovu veličastno zborovanje ukrajinskih fantov in deklet. Glavni namen je bil poklonitev Kristusu. Nad 120 tisoč Ukrajincev se je zbralo oba dneva v Lvovu, v mestu ukrajinskega kralja Danila in njegovega sina Leva, po katerem ima Lvov svoje ime. V Lvovu je 15 grškokatoliških cerkva, v katerih so opravili spoved tisoči in tisoči zborovalcev. Drugi dan je bilo zunaj na trgu skupno sv. Obhajilo. Dvajset duhovnikov je podelilo 12.000 fantom in dekletom sv. zakrament. Tisoči in tisoči niso prišli radi prekinitve odmerjenega časa na vrsto. Po slovesni službi božji je bila po lvovskih ulicah veličastna, štiri ure trajajoča procesija, posebno učinkovita tudi zato, ker so vsi fantje in de-

Poplača zvestobo!

Davno že ste spoznali njegovo vrednost — Schichtovo terpentinovo milo je nenadomestljivo.

Torej: Pazite prav posebno na izvirni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

SCHICHTOVO
TERPENTINOVNO MILO

..ampak
poprej za
namakanje:
Ženska
hvala!

ST. 32-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEK!

kleta pa tudi starejši ljudje v prekrasnih ukrajinskih narodnih nošah prepevali med procesijo cerkvenonarodne pesmi. Pred največjo cerkvijsko sv. Jurija se je spreved ustavil in Metropolit Septicki je blagoslovil svoj verni narod. Slavnost se je izvršila v najlepšem redu in je pokazala vsemu svetu, tudi Poljakom, da ukrajinski narod ni izumrl, ampak da živi in hoče živeti! Naj še omenimo, da je sv. Ose blagoslovil zbrano ukrajinsko mladino v trenutku, ko je zbrana pred cerkvijsko sv. Jurija v Lvovu, prisegala zvestobo Kristusu Kralju.

Amerika

s Drobiz. V clevelandu sta umrla 55 letni Matevž Vertovšnik iz leskovske fare in 49 letni Frank Mlakar iz Drnovega pri Krškem. — V Lorainu je preminil Franc Kirm iz Gornjih Pirni pri Medvodah. — 55.000 gledalcev je bilo ono nedeljo pri žogometni igri v mestnem stadionu v Clevelandu. Vsak je plačal najmanj 60 Din vstopnine. Pa pravimo, da so slabi časi! — 200 stanovanjskih hiš je upepelil požar v naselbini Ellsworth, Me. Nad milijon dolarjev škode. — V Clevelandu je pogorela do tal sirska ortodoksna cerkev sv. Jurija. — V Jolietu, Ill. je odšla v večnost 68 letna Marija Terlep iz Sel pri Žužemberku. — V Lorainu, Ohio so pokopali 62 letno Franciško Tomšič iz Starega trga pri Rakeku.

Drobne novice

Poprava kupole cerkve sv. Petra v Rimu, ki je trajala pet let, je stala 1.600.000 lir.

Za »Živijo Hitler« plačala na Dunaju 10, za »Dol z Dolfusom« pa 50 šilingov.

6583 časopisov v 36 milijonov izvodih izhaja ta čas v sovjetski Rusiji.

Francoske hlapec imenujejo nemški hitlerjevci avstrijske krščanske socialiste.

Francosko-rusko pogodbo o nenapadanju je odobril francoski parlament.

Da izgadi spor med avstrijsko in nemško vlado običe Dunaj bivši nemški kancler Papen.

Proti personalni uniji z Avstrijo in proti vrnitvi Habsburžanov se je izjavil v madžarskem parlamentu ministr. predsednik Gömbös.

Stolico za misijonsko vedo so otvorili na dunajskem vseučilišču. Predavatelj p. dr. Johannes Thaurer S. V. D.

4000 m nad morsko gladino leži nova stolnica cerkev v La Paz v Boliviji.

Gandija so izpustili iz zapora, vendar hoče stradati, dokler ne bo izpuščenih še okrog 10.000 političnih jetnikov.

Vse narodne socialiste je začela odpustiti iz vojske avstrijska vlada.

Hranilne vloge so se zelo povečale v Avstriji in denarni zavodi zopet dajejo posojila, zlasti hipotečna.

KAJ JE NOVEGA

Pozdravljen, Rim!

Dne 25. maja pridejo v Rim hrvatski romarji. V odposlanstvu bodo zastopani vsi stanovni: škofje, duhovniki, svetno izobraženstvo, kmetje, delavci, meščani.

Ob tej priliki priobčuje »Katoliški tednik« članek, iz katerega naj posnamemo nekaj tehtnih stavkov. »Katol. tednik« piše:

»Izpovedujemo na ves glas: Mi smo katoliški narod. Bili smo in ostati hočemo. Naš katolicizem, to je naša zgodovina. Udani smo Rimu in ni nas tega sram. Ničesar nismo izgubili, ker smo Petrov Rim poslušali in ga hranili. Nobenega našega otoka nam ni vzel in v nobenem pogledu se ni dotaknil naših narodnih idealov. Nikdar nas ni poslal v bratomorni boj. Rim ni zahteval od nas ničesar, kakor da slušamo glas Resnice in da se držimo Gospodovih zapovedi. — Polnoletni smo in ne ra-

bimo varuha. Že dosedaj smo znali spraviti v sklad narodne dolžnosti s svetovnim krščanstvom. To bo tudi v bodoče. Nihče nas ne odtrga od Rima. K njemu nas je privezala volja in zapoved Kristusova, a Kristus je eden: večeraj, danes in na veke. Hiše božje govore. Katoliške manifestacije pričajo. Zvestoba Rimu, to je danes rešilna misel našega naroda. Zapisana je v vsakem srcu in vtisnjena v globino naše duše. Na Petrovi skali nas ne poruši nihče, v Petrovem čolniku je pot našega življenja najbolj ravna in obstoj našega naroda najbolj zajamčen.

Pozdravljen, Rim! Sinovsko te pozdravljamo. Ne zato, ker si Rim Cezarja in Italije, ampak zato, ker si Rim Petra in papeža, ker si srce katoliškega sveta in središče vere, ker si sveto, večno, božje mesto.

Škof e pred sodiščem

Dne 15. maja 1933 se je nadaljevala kazenska razprava proti katoliškemu škofu radi znane sokolske spomenice pred kazenskim sodiščem v Zagrebu. Poleg katoliških škofov je bil obtožen še župnik pri Sv. Marku, dr. Rittig, in njegov kaplan Dragan Kocipec. Škofe je zagovarjal dr. Janda. Dr. Janda je, sklicujoč se na govor predsednika vlade, ki ga je imel v skupščini pri proračunski razpravi in pri katerem je orisal značaj in odnose cerkve do države, izjavil, da je vsaka nadaljna razprava v tej zadevi brezpredmetna ter je nato zapustil sodno dvorano.

Ker so vsi nadškofje in škofje ugovarjali, da meščansko kazensko sodišče ni pristojno, da sodi škofo, je sodišče v obširni obrazložitvi, v kateri omenja tudi konkordat, ki je bil sklenjen z bivšo avstro-ogrsko monarhijo, njihov zagovor zavrnilo. Po proglasitvi tega sklepa je zastopnik Sokola advokat dr. Gavrančič izjavil, da z ozirom na visoki položaj, ki ga imajo obtoženi nadškofje in škofje v cerkvi in v družbi, ne zahteva, da jih sodišče kaznuje in radi tega umika obtožbo. Sodišče je nato, sklicujoč se na § 276 zakona o krivičnem postopku, vse obtožence oprostilo.

Prijateljem krščanske dobrotelosti

Gospodje dušni pastirji in »Domoljub«! Vas je že pred kratkim pozval, da pokažete naklonjenost do ubožnih ljubljanskih otrok, ki jih želi Karitativna zveza v sporazumu s škofjskim ordinariatom tudi letos poslati za počitnice na deželo. Dve leti zapored se je ta akcija na čast naši škofiji obnesla. Stare in nove naše prijatelje prosimo, da poskrbe in se zrtvujejo tudi letos za čim lepši uspeh tega nameravanega dela krščanske dobrotelosti. Kdor bi za božje plačilo rad sprejel kakega resnično potrebnega in vrednega ljubljanskega revčka, bodisi dečka ali deklico od 8 do 12 let, k sebi pod streho in na prehrano,

naj javi to svojemu gospodu župniku, da ga ta priklasi Karitativni zvezi v Ljubljani. Naša pisarna bo stranko natančno in pravočasno obvestila, kdaj in na katero postajo ji bomo otroka dostavili. Otroci se bodo razšli po deželi začetkom julija. S priklasi hitite, da bo mogoče vse pravočasno in lepo urediti. Vse kar bomo z združenimi močmi dobrega storili, bo ostalo zapisano v knjigi življenja. Pokažimo, da nas je častno število po vsej deželi, ki vemo da je krščanska dobrotelost danes najnujnejša zahteva časa!

Karitativna zveza v Ljubljani.

Osebnosti

d Šestdesetletnico rojstva je obhajal dne 19. maja Janez Jordan, posestnik v Grobljah, pri St. Jerneju. Mož je vsestransko postrtovalen in naročnik več katoliških časopisov. — Bog ga živi še mnogo let!

d Šestdeset let je dopolnil g. Janez Jereb, župnik in duhovni svetnik v pokoju. Bog ga ohrani še mnogo let!

d 25 let že pastiruje pri Sv. Joštu nad Vrhniko g. župnik Josip Nagode. Bog ga živi še mnogo let!

d Duhovniške spremembe. Umeščena sta bila: Zarec, župnik v Tomišlju na župnijo Črmošnjice, in Anton Porenta, župni upravitelj na Vačah, na župnijo Vače. — Župnija Tomišelj je podeljena Jožetu Murmu, kuratu v

Trnju na Krasu, župnija Podlipa pa Ignaciju Skobetu, doslej kaplanu na Vrhniki. — Ustoličen je na župnijo St. Rupert Peter Flajnik vikar-pomočnik istotam. — Župniji Ziri se je odpovedal ondodni župnik Jožef Logar. — Imenovani so bili: Karel Plot, kaplan v Ribnici, za upravitelja župnije Banjaloke; Ivan Pečnik, kaplan v Zireh, za upravitelja te župnije; Franc Klopčič, kaplan v Kočevju, za upravitelja župnije Osilnica; Franc Markež, kaplan v Zagorju ob Savi, za upravitelja župnije Vinica; Jožef Cegnar, župnik v Smledniku poleg sedanjega mesta še za upravitelja župnije Trboje, in Lambert Ramsak, župni upravitelj na Vrhu sv. Treh Kraljev za upravitelja župnije Rovte. — Premešeni so kot kaplani: Jožef Klemenčič iz Smartna pri Litiji na Vače, Leon Kristanc iz St. Petra pri Novem mestu v Ribnici, Anton Ronko iz

Vsak trgovec,
gospodar in
gospodinja
poseti

XIII. LJUBLJANSKI VELESEJEM OD 3. DO 12. JUNIJA 1933.

Pregled vseh predmetov in potrebščin v gospodarstvu in gospodinjstvu.

Razstavišče obsega 40.000 m².

Polevna vožnja na železnicah, popust na parobredih.

Specijalne razstave: Pohištvo, usnje, tekstilno blago, papir, šivilja, tujski premet Dolenjske, perutnina in kunič, živali in rastline v stanovanju. Legitimacije se daje pri večjih denarnih zavodih, župnih in občinskih uradih, blagajnah Putnika in pri večjih železn. postajah Dravske banovine. Velesejmsko zabavišče je pestro in velikomestno.

Toplice v Poljane nad Škofjo Loko, Franc Tom iz Poljan nad Škofjo Loko v Toplice in Martin Starc iz Trebnjega v St. Peter pri Novem mestu. — V Argentino med jugoslovanske izselence je šel pastirovat duhovnik Jožef Kastelic.

Domače novice

d Nekaj števil o posevkih. Kmetijsko ministrstvo objavlja podatke o površinah, posejanih z ozimino v jeseni lanskega leta. V naslednjem navajamo te uradne podatke za 1932, obenem pa prinašamo v oklepajih razliko v primeri z letom 1931: Pšenica 2.086.831 (več 6.079) ha, ječmen 242.275 (manj 12.092), rž 214.671 (več 7.708), napolica 49.300 (več 1574), oves 29.380 (manj 5938), lan 6084 (manj 342), mak 5452 (manj 1183) itd. Skupno je bilo z ozimino posejanih v vsej državi 2.643.209 ha, kar pomeni v primeri z letom 1931 zmanjšanje za 4594 ha, v primeri s povprečjem od 1928—1932 pa celo zmanjšanje za 23.005 ha. K tem podatkom je pripomniti, da so bili prvi provizorični podatki, ki jih je objavilo kmetijsko ministrstvo lani meseca maja za jesen 1931 višji kot sedanjí podatki, katere je treba razumeti tako, da so obsegali samo one površine, ki so bile tudi požete ne oziraje se na uničenje dela posejane ploskve zaradi najrazličnejših razlogov. Za pšenico n. pr. so bili lanski provizorični podatki: 2.111.497 ha, torej znatno več, kot sedaj. Iz tega sledi, da se je kultura pšenice lani prav za prav zmanjšala. — V naši banovini je bilo posejanih (v oklepajih provizorični podatki za 1931): pšenica 60.758 (62.126) ha, ječmen 15.235 (15.475) ha in rž 31.814 (32.152) ha. Zmanjšanje posejane površine je najznatnejše pri rži.

d Glavna skupščina Zadrzne zveze. Za glavno skupščino Zadrzne zveze dne 1. junija je železniški minister dovolil polovično vožnjo. Polovična vožnja velja od 30. maja do 3. junija. Delegatje za glavno skupščino kupijo na vstopni postaji celo karto, katero pa naj v Ljubljani po svojem prihodu ne oddajo, ker velja tudi za vožnjo nazaj. Na običnem zboru bodo dobili potrdilo, da so se udeležili običnega zbora.

d Najpraktičnejši pouk o razvoju stanja našega gospodarstva nudi vsem slojem XIII. Ljubljanski velesejem od 3. do 12. junija. Istočasno pavzbuja tudi nacionalno zavest, saj je velesejem edini forum, kjer je praktično prikazana delavnost, zmoglost in organizacijski talent Slovenca. Nikomur naj ne bo žal Din 19

za vstop na sejmišče, saj je ta vstopnina v primeri s tem, kar velesejem nudi poučnega in zanimivega, malenkostna. Odložite svoje izlete na prihodnje nedelje in izkoristite čas prireditve velesejma za koristni obisk.

d Poslovanje vseh pomožnih blagaj in zavarovalnic na združni podlagi in z načinom dokladnega kritja (»Samopomoč«) je začasno ustavila banska uprava. Karitas pri ljubljanski Vzajemni zavarovalnici s tem odlokom ni prizadeta.

»KARITAS« posluje nemoteno dalje

Z ozirom na odlok banske uprave dravske banovine, da se ukinja nadaljevanje zavarovalnih poslov vseh pomožnih blagaj (samopomoči) in zavarovalnic na združni podlagi s sistemom dokladnega kritja, obveščamo tem potom javnost, da »KARITAS« s tem ni prizadeta.

»KARITAS« temelji na zavarovalno-tehnični podlagi in nudi svojim članom popolno varnost (kapitalno kritje).

d Čedna vsotica. Ze svoječasno smo poročali, da je Slovenija letos v prvih treh mesecih plačala pri vseh sodiščih, podrejenih ljubljanskemu prizivnemu sodišču, za razne sodne takse v kolkih 3,929,362 Din, največ meseca marca, namreč 1,399,264 Din. Sedaj aprila pa je znesek za sodne takse silno padel. V aprilu je bilo pri vseh sodiščih Slovenije plačano v kolkih samo 770.000 Din, tako da je Slovenija v štirih mesecih plačala za sodne takse v pravnih in drugih sodnih zadevah 4,699,362 Din. Tako silovit padec taks tolmачijo s tem, da je stopil z uvedbo novega civilnopravnega postopka tudi v veljavno zakon o sodnih taksah, ki nekoliko zmanjšujejo takse in uvaja drugačen način plačevanja taks. Poprej so morale stranke, ki so pri sodišču vlagale civilne tožbe, hkratu z vložitvijo tožbe priložiti v kolkih takso za razsodnino. Po novem pa plačujejo stranke razsodnino šele, ko je izrečena sodba. Civilne pravde splošno zelo naraščajo, zlasti menične. Večji zneski za plačane sodne takse se bodo izkazali šele prihodnje mesece.

d Prav živahen promet z zemljišči kljub gospodarski stiski je zadnji čas zaznamovati v Ljubljani in okolici, ki spada pod sodni okraj ljubljanski. Aprila meseca je zemljiškotknjižni urad ljubljanskega okrajnega sodišča zaznamoval 73 kupnih pogodb, ki predstavljajo v celoti vrednost zemljišč za 2,889,728 Din. Tudi v majniku je prav živahen promet. Pri omenjenem uradu je bilo do včeraj zaznamovanih 48 kupnih pogodb za vrednost Din 1,746,108. Mnogi namreč poizkušajo svoje prihranke naložiti v posestva in zemljišča.

d Na trge so bile te dni prve črešnje po 32 Din kilogram. — V tržnem ceniku, ki ga

Pred nakupom za birmo

ne premišljuje, kje si boste dobavili poceni blago ali gotove obleke in obleke, svilene robce, klobuke, nogavice, čevlje, ampak se podajte ali pišite po vzorce in cenik

TRGOVSKI · DOM
Sternnecki Celje št. 19
TOVARNA · PERLA · IN · OBLEK kateri Vam nudi gornje predmete v veliki izbiri, po najnižjih cenah in v dobri kvaliteti. Obleke se izdelajo po meri v lastni tovarni.

prinašajo splitski časopisi pa čitamo, da se prodajajo v Splitu črešnje po 11 Din za kg. Presneto daleč mora biti ta Split, da je »prevoz« tako drag.

d Tramvaj so zopet podražili. Uprava ljubljanske električne cestne železnice sporoča, da se od 20. maja dalje zviša sedanja cena za prestopne vozne listke od 1 Din 50 par na 2 Din. Cena za vožnjo v št. Vid na progi glavna pošta—Št. Vid ostane nespremenjena t. j. 3 Din, na progi Vič—glavna pošta do Št. Vida in obratno pa se zviša cena za 50 par t. j. na 3 Din 50 par. Vzlic zvišanju cen, bodo uslužbencem znižali plače in opustili nabavo službenih oblek.

Zlato naše hrane Jajnine Makaroni, spageti, juhine zakuhe

d Mednarodna železniška konferenca se je pričela na Bledu. Trajala bo 10 dni.

d Velik obmejni kolodvor grade v Mariboru. Tam bodo nastanjeni tudi železničarji in cariniki Jugoslavije in Avstrije, ki namerava poslati v Maribor okoli 40 uradniških družin ter zahteva za njihove otroke posebno nemško šolo.

d Planinski pašnik za vzgojo plemenske živine po švicarskem vzorcu hoče urediti naša banovina na Menini planini.

d 340 Čehov je obiskalo te dni na izletu po Jugoslaviji tudi Ljubljano in Gorenjsko. V domovino so odpotovali preko Jesenic in Salzburga.

d Za triurni opoldanski počitek se potegujejo ljubljanski trgovski sotrudniki Gospo-

darji ne bodo prav nič na izgubi, ako ustrezajo omenjeni želji.

d Zabranjeno je uvažati in razpečavati v naši državi list »Ameriški Slovenec«, ki izhaja v Chicagu.

Med brati Hrvati

d V Rim je odpotoval šibeniški škof dr. Jeronim Mileta, da opravi predpisani obisk pri sv. očetu.

d Bolnišnica v Šibeniku obhaja letos 50-letnico svojega obstoja. Ob tej priliki bodo izdali posebno knjigo in se bo vršila proslava, na katero bodo povabljeni tudi zdravniki iz drugih krajev.

d Štiri milijone dinarjev bo veljala palača Delavske zbornice, ki jo hočejo zgraditi v Splitu.

d Letos je minulo 200 let, odkar obstoja frančiškanski samostan v Osijeku.

Iz naše prestolice

d Nečakinja predsednika ameriških Združenih držav gđ. Dawis Roosevelt je prišla pogledat Beograd.

d Gradnja sokolskih domov. V ministrstvu za telesno vzgojo naroda so izdelali posebno uredbu o gradnji domov, ki spadajo v pristojnost omenjenega ministristva.

d Veliko število kobilic se je pojavilo v Crni gori.

Kada: giv. »Zavarovanje« potem edino e comate slovenska
VZAJEMNA ZAVAROVALNICA
v Ljubljani, nasproti glavnega kolodvora

Zavaruje: požar, vlom, nezgode, tatstvo, steklo, avtomobile, zvonove, življenje na vse možne načine in posmrtniško zavarovanje. Karitas.

Pojasnita dajejo zastopniki, ki so v vsaki tati, ali glavni pisarna v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 19

d Trgovinski sporazum z Madjarsko. Nedavno sta podpisala v Budapešti jugoslovanski poslanik in madjarski zunanji minister trgovinski sporazum, ki je stopil takoj v veljavo. Po novem sporazumu dobiva Jugoslavija pravico da uvozi na Madjarsko okoli 8000 vagonov blaga, ki se sicer nahaja na seznamu blaga, čegar uvoz je prepovedan. Blago pa, čegar uvoz je prost, more Jugoslavija uvoziti v neomejeni količini. V to prosto blago spada: soda, natron, blago za strojenje in ekstraktov iz njih. Novi sporazum omogoča poleg tega uvoz teh količin jugoslovanskega lesa: 4500 vagonov drv, 1600 vagonov rezanega in določene količine okre-

Samo eno edino je

zdravilno planinsko bilje, ki raste na solnčnih planinskih krajih Slovenije. Hribovita zemlja, na kateri raste, je polna zdravih mineralnih soli, ultra-violetni žarki planinskega solca pa pojačujejo delovanje vitaminov, ki se nabirajo v rastlinstvu.

»PLANINKA“-ČAJ BAHOVEC

sestoji v glavnem iz tega zdravilnega bilja in zaradi svoje vsebine čisti kri, čisti blagodejno, ne ustvarja navade, žene na vodo in s tem obnavlja ves organizem. Izvirna škatlja Din 20.— v lekarnah in drogerijah.

Lekarna Mr. L. BAHOVEC, Ljubljana

Reg. 24, 1349 z dne 6. 7. 1932

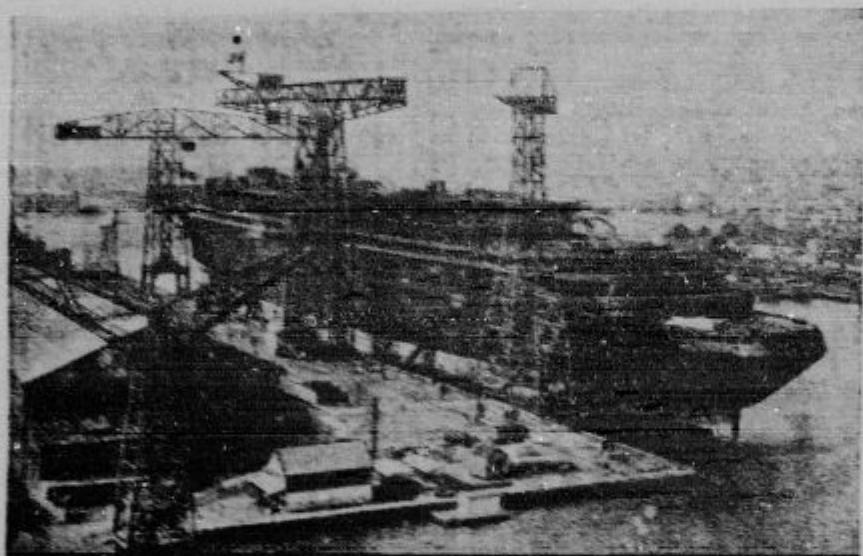

1. Predsednik poljske republike Mościcki je poveril nalogo za sestavo nove vlade g. J. Jędrzejewiczu, ki ga vidimo na sliki. — 2. Sir Eric Phipps, dosedanji angleški poslanik na Dunaju je bil imenovan za angleškega poslanika v Berlinu. — 3. Gandija so zopet izpustili iz ječe.

Franklin de Roosevelt, predsednik ameriških Združenih držav je naslovil na vse države poziv, naj se razorožijo. Njegova poslanica je imela v prvi vrsti namen, posredovati med Anglijo in Francijo na eni strani, ter Nemčijo na drugi. Hitler se je že zbal obrota, ki je začel oklepati Nemčijo zaradi nepopustljivosti nemških odposlancev na razorožitveni konferenci, in je v svojem zadnjem govoru pred državnim zborom izjavil, da sprejme Rooseveltov načrt. Da bi Amerika dala dober zgled ostalim državam, je poveljstvo ameriške vojne mornarice izdalo ukaz, naj se tretjina ameriške mornarice in ameriškega letalstva začasno razoroži.

Predsednik razorožitvene konference Henderson

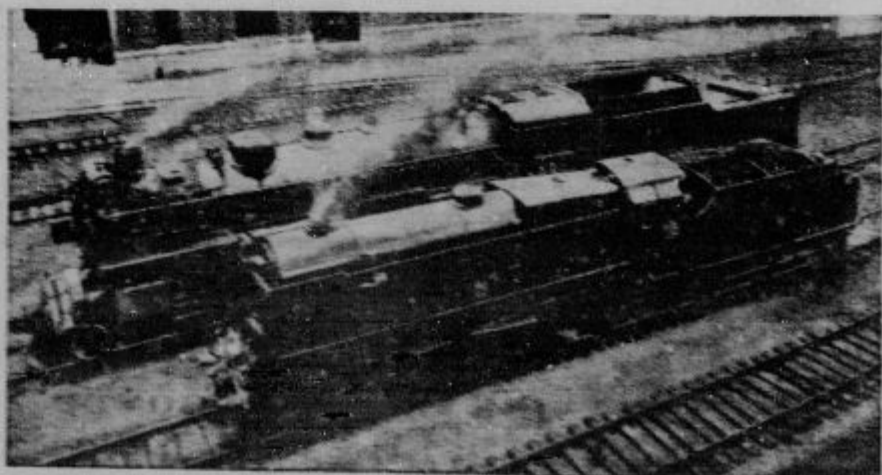

V zadnjih letih je francoska trgovinska mornarica izgubila več krasnih ladij. Zato Francozi zdaj s tem večjo hitrostjo gradijo največje ladje sveta, ki se bo imenovala »Normandie«. Ladja bo obsegala 75.000 ton.

Naročajte »Domoljuba«!

Francoski general Gouraud pripravlja na prvi konferenčni Charlesa Gilleta, red častne legije v priznanje za njegovo delo na bojiščih. Odlikovanje kakor tudi odlikovanje sta prejela v vojni vrsti.

Ena najhitrejših lakovarcev na svetovni razstavi v Chicagu. To je (spredaj) »Lebedi Škoti« od angleških bolemov, ki laka v Montevideo. Straj so pripeljali iz Anglije v kosi in ga tam neposredno sestavili. In Montevideo ga bodo po bolemovci pripeljali v Chicago.

glega lesa, jamskega itd. Nadalje je dovoljen uvoz češpelj in kalcijevega karbida v določenih količinah. Te uvozne količine predstavljajo vrednost 4 milijonov pengov na leto. To vsoto bo plačala Madjarska z izvozom blaga v isti vrednosti.

d Nasprotje med Italijo in Malo antanto se je zelo ublažilo vsled posredovanja češkega zunanjega ministra dr. Beneša. Vsaj časopisi pišejo tako.

d Tudi naš Sokol naj se vsteje med pomorne vojaške organizacije so zahtevali Italijani na razorožitveni konferenci, a s svojim predlogom niso uspeli.

IGNACIJ NAROB, TAPETNIK, GOSPOSVETSKA CESTA ŠTEV. 16 (PRI LEVU).

d Nov zakon o državnem računovodstvu izdelujejo v finančnem ministrstvu v Beogradu.

d Med srbsko in romunsko pravoslavno cerkvijo je bil dosežen sporazum o ureditvi razmer romunske pravoslavne cerkve v Jugoslaviji in srbske v Romuniji.

d Uvoz svinj iz Jugoslavije in Romunije bo zopet dovolila avstrijska vlada, vendar v znižanih količinah. Nedavna ustavev je ceno svinjini v Avstriji zelo povišala.

Nesreče

d Supa z zalogo kolarskega lesa je pogorela posestniku Špelkotu na Jami pri Žužemberku.

d Kozolec z 8 okni je pogorel Peregrinu Jesensku, posestniku v Izlakah.

d Zgorela je Pogorevkova hiša v Trobljah pri Slovenjgradcu.

d Šele po enem letu se je pokazala bolezen. Dne 15. maja je bil v Šoštanju pokopan ma-

renberski občinski odbornik in trgovec g. Rajko Ritošek. Pred enim letom ga je ugriznil stekel psiček. Bolezen se je pokazala šele 8. maja. Takoj naslednjega dne je bil še pri popolni zavesti spreviden. V sredo 10. maja so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je v četrtek opoldne umrl, star 42 let.

d Med ponesrečenci. Pri padcu sta si zlomila roko 4 letni Anton Zdovec iz Šiške in 3 letni Franc Regali iz Kamnika. — Kolesar je povozil 7-letnega Jožefa Srebotnjaka iz Zg. Gamelj; Jožef ima zlomljeno ključnico. — Z vrelo kavo se je oparila po vratu 4 letna Slavka Benedik, iz Preske pri Medvodah. — Pri padcu si je zlomil rebro Berložnik Josip brzojavni nadzornik v Ljubljani. — Na mokrih tleh mu je spodrsnilo in si je pri padcu zlomil ključnico 11 letni šolar Strmec Josip iz eŠI pri Šumberku. — Pri čiščenju vodnjaka je iz posode zdrsnel kamen zadal v glavo Ribiča Janeza kočarja iz Gor. Karteljevega in mu prizadejal občutno poškodbo. — Veja je padla na roko in jo prelomila 19 letnemu Höferlu Alojziju iz Smuke v Suhi krajini. — Ko je padel, si je zlomil bučico v členu 10 letni šolar Udovč Martin iz Gornje Težke vode pri Stopičah.

d Sleka ga je in mu sezula čevljev. Pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju v mariborski okolici se je pripetila čudovita nesreča, ki se je naravnost po čudežnem naključju iztekla za prizadeto osebo dokaj povoljno. Ob priliki, nekaj minut trajajoče popoldanske nevihte je kar nenkrat silno zagrmelo. Strela je udarila v posestnika Ivana Rehaka iz Loke št. 9, ki je vozil s kravami iz gozda streljo. Strela je udarila v jarem krav ter obe živali na mestu ubila, nato pa je preskočila na voznika ter ga omamila. Pri tem je sila strele raztrgala vozniku vso obleko, da je popolnoma padla z njega, ter mu sezula še levi čevljev. Obležal je nezavesten poleg mr-

tvih krav in razbitega voza. Z ribanjem in dolgotrajnim umetnim dihanjem se jim je posrečilo nezavestnega Rehaka spraviti k življenju d Čudežno smrti rešeno dekletce. Dekletce, žužemberškega krojača gosp. Gliha, se je igralo z obročem v veži domače hiše. Obroč se je dekletu zmuznil iz rok in se zakotalil na cesto. Stekla je za njim in padla pod konje, ki so pravkar vlekli težak voz, naložen s hrastovimi hlodi. Ko je voznik dekletce v groznem strahu potegnil izpod konj, so ljudje, ki se jih je na otrokovo vpitje veliko nabralo, mislili, da je ostalo od uboega otroka le kup zmečkanih kosti in mesa. Dravnik je pa ugotovil le podplutbe in eno strto koščico na nogi.

Novi grobovi

d V Mengšu je umrla po kratki bolezni dne 8. maja Marjeta Majdič roj. Podboršek. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

d Podlegel je težki bolezni Jožef Poznič, mož poln katoliškega duha ter odločen zagovornik katoliških načel, oče znanega misijonarja Valentina Pozniča v Južni Afriki. Bil je dolgoleten naročnik »Domoljuba«. Po devetmesečnem trpljenju ga je Bog poklical k sebi v 76. letu starosti. Naj mirno spava v tihi zemlji, ostalim pa prisrčno sožalje!

d Na Brezjah je umrl dne 21. maja 1933 posestnik Frelj Andrej. Zapustil je mlado ženo s tremi hčericami. Bil je v 42. letu.

Na Vrhniki so pokopali Marijo Verbič roj. Prestor, soprogo trgovca. — V Celju je umrl najstarejši meščan 93 letni slikarski mojster Batič Jakob. — Od kapi zadeta je umrla v Hrušah pri St. Janžu 48 letna Plazar Marija, mati devetih otrok. — Na Leskovcu je odšel v večnost 13 letni Brinar Janez; čez dan je bil še v šoli, zvečer je tožil, da ga boli trebuh, po-

RAZNO

Beračeva oporoka. V Brixenu je umrl neki čudak iz Bonna na Renu. Pokojnik, z imenom Heinrich Basse, je živel že več let v Brixenu. Hodil je okrog v zelo revni obleki in se je izdajal za berača. Posmrtna preiskava pa je dognala, da je Basse samo hlinil siromaštvo in revščino. Zapustil je v oporoki poldrugi milijon lir v gotovini, za dediča pa je postavil kitajsko ljudstvo, kateremu naroča v poslednji volji, naj porabi denar za boj proti Evropejcem.

Ali morska kača obstaja? Ravnatelj londonskega gojišča živali Gould je preučil vsa razpoložljiva poročila o morskah kačah. Devet desetih teh poročil je izločil, ostalo jih je kakšnih 30 iz zadnjih 20 let in ta se mu vidijo verjetna. Po natančnem primerjanju vseh teh preostalih poročil je prišel do prepričanja, da morska kača res živi, in sicer mora biti kakšen plezioraver ali njegov potomec, ki se sprejema po morju z dvema drugima neznanima pošastima.

Avg. Senoa:

BARON IVICA

„Na, pogledj! Kako lepo jabolko! Utrgaj ga in nesj Jagici.“ Niko je znal iz panja vzeti med za Jago. Mati je pripravljala vse, kar je bilo potrebno, a oče se je že pogodil s Slovencem iz Prekrižja, da nama je zgradil lepo čumnato.

„Naj bodeta sama,“ je dejal stari, „saj si bodeta imela dovolj povedati.“ Srečen sem bil tedaj, moj Bog, kako srečen! Zdelo se mi je, kakor da gledam v prihodnosti čisto, jasno vodico, kateri vidim do dna. Sree mi je bilo vedro in pokojno, a povsod, za vsakim drevsom, za vsakim grmom sem videl le Jago in zopet Jago. Toda sreča, ah, sreča! se zamisli Ivica in potegne z rokavom čez oči. »Pa naj mi še kdo reče, da človeku ni usojeno!

Bilo je dva dni pred sv. Martinom. Dopolodne je stal moj oče pred hišo in ogledoval, kaj dela družina. Tudi jaz sem imel opravke doma.

„Ivica,“ mi pravi oče, „stopi k botru Vukoviču v Črnomerce in ga prosj, naj pride za Martinovo k nam krstit vino. In ti, mati,“ je zaklical v hišo, „zakolji mi za Martinovo lepo gosko.“

Jaz sem skočil v Črnomerce kakor čez plot in povedal Vukoviču, kako dobro vince smo pridelali in da bi bil smrtni greh, če bi ga ne prišel krstit, a da bo lepše, naj ne pride sam. To sem mu dejal v naglici, a Jagici sem imel seveda povedati mnogo več. Okrog poldne sem se vračal. Krenivši s ceste v jarek sem opazil, kako se je zbiralo na našem dvorišču polno ljudi. Slišal sem tudi krič in vik. Meni je postalo tesno pri srcu in pospešil sem korake. Čim me od daleč zagledajo, se obrnejo vsi

proti meni. Ob plotu je stala Jelica, pritiskala roke na obraz in obupno jokala.

„Kaj ti je, Jelica?“ jo hlastno vprašam.

Toda sirota od obupnega ihtenja sploh ni mogla govoriti.

„Govori, kaj ti je, Jelica?“

„Joj, joj!“ je ihtela deklica kakor brez uma. — „Atka ne bo nikoli več! Joj! Joj! Atek je umrl!“

Vsa kri mi je šinila v glavo, noge so se mi začele šibiti in zgrabila me je mrzlica, kakor bi sedel na ledu. Pustil sem otroka in odhitel domov. Res, gospod, res! ... Pred hišo in v hiši so stale objokane ženske, po dvorišču je ležalo razmetano orodje in krave so lazile po vrtu. V sobi na klopi je sedela mati, pritiskala glavo na okno in tiho ječala. Niko je čepel ob peči in stiskal oči z rokama, čez katere so lile goste solze, okna so bila odprta, a na postelji, pogrneni z belo rjuho, je ležal moj dobri, moj dobri oče — mrtev.

Pri teh besedah je glas Ivica nenavadno drhtel, cigara mu je padla iz rok in sklonjene glave je buljil z očmi v tla pred seboj.

»Zadela ga je kap,« je nadaljeval Ivica po kratkem odmoru, »zrušil se je na hišnemu pragu kot hlod. Na Martinovo smo ga pokopali tam — v kotu — pokopali smo mojo srečo. Da, da, dva in trideset let je tega, gospod. Sedaj je bilo treba seveda šteti do drugih sv. Treh kraljev, kajti sedmina in godej ne gredo skupaj.«

II.

»Minevali so dnevi tiho in žalostno. Jaz sem pridno delal in molčal, mati je pa gospodarila, kakor je vedela in znala. Izprva je jokala in jako žalovala. Drugi, tretji dan po očetovi smrti sem mislil, da se bo usmrtila, tako je bila vsa iz sebe. Pozneje se je nekako umirila, toda dobro sem opazil, da od dneva do dneva več pije. Toda kaj sem ji mogel? Bila je moja mati in molčal sem. Naj-

noči ga je pokosila smrt. — V Vidmu ob Savi je zapel mrtvaški zvon Andreju Mastnaku, davčnemu slugi v pokolu. — V Crnomlju je zapustila solzno dolino mati advokata g. Malnarica. — V Zrečah je odšla po večno plačilo Neža Vidmar rojena Jekel, soproga trgovca. — V Mengšu je izdihnila Marjeta Majdič roj. Podborske. — V Gornjem gradu je umrl Jože Poznič brat Valentina Pozniča, misijonskega brata v Indiji. — V Rogški Slatini je odšel v večnost tamošnji zdravnik dr. Werner Höhn. — Na Bezeni pri Rušah je zapustil solzno dolino posestnik Franc Sernc. — V Dravogradu je zapel mrtvaški zvon Ani Bernardi. — V celški javni bolnišnici je odšel k Osoptu po plačilo Josip Musi, župnik v Vitanju. — V Ljubljani so pokopali Rozalijo Janda Galle, soprogo rudarskega svetnika, podobarja Ivana Poljanca in ing. Franca Lampeta, šumarskega svetnika banske uprave v Nišu. — Naj počivajo v miru!

Razno

d Konvikt Notre Dame nudi stanovanje in vso oskrbo dijakinjam srednjih in strokovnih šol. Pojasnila daje: Predstojništvo Ubogih šolskih sester de Notre Dame, Ljubljana, Langu-sova 16. — Tramvajska proga: Vič — Stan in dom.

d Zopet je odprt in oskrbovan turistiški dom na Urški gori. Z 20. majem je bil odprt tudi Aljažev dom v Vratih pod Triglavom.

d Na Krvavcu bo v nedeljo, 28. maja ob 10. uri sv. maša.

d V gluhoemnico v Ljubljani se sprejmejo ob pričetku šolskega leta 1933-34 vnovič gluhoemni otroci v starosti od 7 do 10 let na prošnjo staršev ali njih namestnikov. Prošnjam, ki naj se vložijo do dne 5. junija 1933 pri ravnateljstvu, je priložiti rojstni in domovinski list,

uhožno spričevalo, če se prosi za brezplačen sprejem in zdravniško spričevalo, da je otrok gluhoem in da ni slaboumen ali neozdravno bolan. Zupne urade, županstva in šol. upraviteljstva xprosimo, da obveste prizadete o tem. — Ravnateljstvo.

d Izgubil se je v noč. V Užicu je bil obsojen na smrt neki Peter Marjanovič iz vasi Dobroselice v zlatiborskem okraju. Ta Peter Marjanovič je sedaj pobegnil iz sodnih zaporov. Marjanovič ni poprej prav nič dal slutiti, da namerava na kakšen način pobegniti iz zapora in

MED BRATI V TUJINI

8 takimi ne gremo.

(Moers-Meerbeck, Nemčija.)

Nedavno so dobila vsa naša društva povabilo, da se udeležijo manifestacijskega zborovanja takozvanih zajedničarjev, to je ljudi, ki so izdali svojo lastno domovino, in ki so vrgli od sebe vse, kar jim je dala lastna mati in Cerkev ter se udinjali tujcu, kateremu nas hočejo prodati. Rekli so, da bo prišlo na zborovanje 15.000 ljudi, bilo jih je pa kakih 250. To je najlepši dokaz, da naši ljudje ne nasedajo takim lažnjivim prerokom. S svojim pohodom so motili celo službo božjo, no popoldne pa je sv. Peter s krepko ploho temeljito motil njihove parade. Pravijo, da so prijatelji našega ljudstva, pa mu le škodijo, kjer mu morejo. Predsednika naših društev g. Lindiča so pri oblasteh denuncirali toliko časa, da so hitlerjevci naredili v zvezni pisarni hišno preiskavo, pri katerem so zaplenili vse listine, ki so bile v pisarni. Predsednika »o čez noč obdržali v zaporu. Kot obtožena sta proti predsedniku nastopala dva vodilna člana zajedničarjev, ki sta dolžila g. Lindiča, da je v stikih z jugoslov. konzulom, da pobira podpise za »Veliko Srbijo«, da vzdržuje slovensko šolo, da je odlikovan od jugoslov. vlade itd. Nemški sodnik je sam osramotil te podležje s tem, da je predsednika Lindiča oprostil vsake krivde, ker ni zagrešil ničesar, kar bi nasprotovalo

je užival zato precejšnje zaupanje paznikov. Ječar Jovankovič zato zadnje čase ni posebno pazil nanj. A Marjanovič je na nepojasnen način prišel do vitriha ter je v noči odprl vrata celice, nato vrata ječe in se nemoteno izgubil v noč. Za zločincem so bile poslane na vse strani patrolje in obveščena so bila vsa okrajna glavarstva bližnjih okrajev.

d Radi komunističnega delovanja je bil obsojen Anton Strmec iz Prevalj na 1 leto in 3 mesece, Ivan Kolar pa na 4 mesece strogega zapore.

nemškim zakonom. Policija se je obnašala do g. Lindiča popolnoma dostojno. Videlo se je, da se Nemcem samim stadi denuncijantstvo med lastnimi brati. Vse zaplenjene listine so vrnili.

Društvene vesti.

(Gladbek na Westfalskem.)

Dne 14. maja sta priredila Društvo sv. Barbare v Gladbeku in Roženvenška bratovščina ravnolam lepo zabavo s petjem, igro in veselic. Isti dan je imela v Gladbeku polnoštevilno obiskano sejo Zveza jugoslov. kat. društev. Vsi odborniki Zveze so se tudi prireditve udeležili. Na prireditvi so bili tudi vlč. g. Tensundera, vlč. g. Drago Oberžan iz Holandije in naš konzul v Düsseldorfu g. dr. Ribar. Celotna prireditev je bila posvečena našim materam. G. Tensundera je imel temu primeren govor, v katerem je v krasnih besedah poveličeval ljubezen in trpljenje naših mater. Tudi g. konzul dr. Ribar je v svojem lepem govoru poveličeval slovenske matere in nas navduševal za zvestobo do naše druge matere — domovine. Ob tej priliki smo jasno poudarili, da nčemo ničesar skupnega z onimi, ki so se sami izločili kot bolni udje z našega narodnega telesa.

Delati brez načrta, pa bodi karkoli, se pravi jadrti brez kompasa.

bolj je žalovala Jelica, neprestano je v kotu tiho jokala. Hotel sem jo tolažiti, toda ni bilo mogoče. Ko sem jo opazil, da je kje jokala, so stopile tudi meni solze v oči. Kaj hočete, gospod? Nekega dne sem se vrnil iz Crnomerec in našel Nika vsega krvavega, a Jelica je jokala.

„Kaj ti je, za Boga, Niko?“

„Mati me je udarila s sekirico.“

Pogledal sem Nikovo rano na vratu, stopil v hišo in našel mater — Bog ji daj večni mir — pri vinu.

„Mati,“ sem dejal, „kaj je na Niku? Kri mu teče in moral sem mu obvezati rano na vratu.“

„Ali te to kaj stane?“ se je zadržala mati.

„Lahko bi ga bili ubili.“

„In če bi ga tudi, saj je moj sin — ničvrednej je.“

„A je tudi moj brat in jaz sem rajnkemu očetu obljubil, da bom varoval brata in sestrico.“

„O ti, nesreča,“ se zaletel mati vame.

„Umirite se, mati, vino vas je zmešalo.“

Od onega dne me je začela mati miziti in če je tudi govorila kdaj z menoj sladko, ji to ni šlo od srca.

Sodišče nam je postavilo varuha. Ime mu je bilo Martin Spindič, bil je pisar ali nekaj podobnega. Vedel sem, da je pisal kmetom tožbe in prošnje. Bil je suh človek, ozkih lic, nizkega čela in dolgega nosu. Imel je zavilane brke, oči pa kakor žaba. Vedno je nosil modro suknjo, visoko zavezano pentlo, na glavi kučmo in visoke škornje. Na prstu se mu je svetil velik srebrn pečatnik, v rokah je nosil zavito drenovačo, a iz žepa so mu gledala pisma in moder, platnen robece. Večkrat sem ga videl v Zagrebu in tudi v naši vasi, a dokler je živel oče, je prišel k nam komaj dvakrat, trikrat. Sedaj je prihajal večkrat, saj nam je bil varuh. Jaz sem prosil, naj bo naš varuh stari Vukovič, a v mestu so mi rekli, da on ni mestni človek in tako je ostalo pri Spindiču. Z menoj se je malo menil, kadar sva pa govorila, me ni nikoli pogledal v oči. — „No, Ivica dragi, mi je časih rekel in

me potrepljal s suho roko po rami, „kako gre, kako? Ali je mnogo dela, hm? Bene, bene (dobro, dobro), delaj, saj delaš zase. Le zaupaj mi, pazil bom, da bo dobil vsak svoje in tudi slavno sodišče bo pazilo. Kako pa kaže žito in vino? Dobro, kaj ne? Bene, benel! Nato je imel navado pokašljajoče oditi v krčmo ob cesti, kjer je pisal svoje tožbe. Večkrat je pa govoril prav sladko tudi z mojo materjo in sedel z njo po vse popoldne za mizo ter praznil kozarec za kozarcem. To mi ni bilo prav nič všeč, vendar si zaradi tega nisem belil glave. Vem samo to, da ji je prinašal zdravila za mrzlico, mast za ozeblino, čutaro nekega črnkaste žganja in kip svojega patrona, sv. Martina. Vem tudi to, da sta se razgovarjala mnogo o računih in da materi ni bilo všeč, če sem slišal njune razgovore.

Obiskoval sem večkrat Jagico, če sem pa časih doma omenil njeno ime in najino svatbo, je molčala mati in molčal je varuh. Ko sem pa začel ostreje izpraševati, je navajala mati vedno kake zapreke in pomisleke, a varuh mi je odgovarjal:

„Patientia, amice! (Potrpiljenje, prijatelj!) Za ženitev je treba pameti. Ne bo pogorela hiša, če bo počakal mladi gospod še kak mesec. In tudi Jagica zato še ne bo umrla.“

Končno se mi je začela deklica smiliti. Ni ravno zabava za tako mlado stvarico čakati celo večnost. Tudi stari Vukovič je začel godrnjati in se zadirati v deklico, zato sem se materi in varuhu nekoč odrezal:

„Veste, vi mati in vi gospod varuh, jaz sem že sit čakanja. Devet mesecev je minilo, odkar smo pokopali rajnkega in njegova dobra duša v nebesih mi ne bo zamerila, ako privedem svojo Jagico pod njeno streho, saj je bila taka njegova velja. Denar za svatbo ima, to vem in tudi perja za nove blazine. Nočem

Čuden pozdrav. V nekem angleškem mestu so po običajnih volitvah hoteli posebno počastiti novoizvoljenega župana in so v ta namen postavili lep slavolok. Na slavoloku je visel krasen venec in nad njim napis: »Zaslужil si je.« Na dan slavnostnega ustoličenja je pa divjal vihar, ki je odtrgal venec in ga odnesel kdove kam. Ko je korakal slavnostni spreved pod slavolokom, je visela mesto venca na slavoloku le še precej debela vrh, nad katero se je blestel napis: »Zaslужil si je!« Lep pozdrav.

Tatinska sraka. Nemški listi poročajo o zanimivem slučaju, ki potrjuje tatinske nagone sračjega rodu. Pred 33 leti je izginil nekemu prebivalcu v mestu Elstri (Lužice), ki je stanoval blizu cerkve, poročni prstan. Zaman ga je povsod iskal, zaman sumnil na to in ono strano — prstana ni nikdar več videl. Sedaj so slučajno našli ta prstan v nekem skralivščem v cerkvenem zvoniku, kjer od nekdanj gnezdijske srake. Jasno je, da je bila prstan svoj čas odnesla v svoje gnezdo tatinska sraka.

PO DOMOVINI

Sprejem v Škofijske zavode

Na škofijski klasični gimnaziji v zavodu sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano se bodo vršili sprejemni izpiti za I. razred v ponedeljek dne 26. junija, v torek 27. junija in po potrebi v petek 30. junija. K sprejemnemu izpitu se bodo pripustili sami taki učenci, ki nameravajo zaprositi za sprejem v zavod sv. Stanislava in so se rodili v letih 1920 do 1923 ter dovršili vsaj štiri razrede osnov. Šole. S 5 Din kolikove prijave za sprejemni izpit naj se do 20. junija 1933 prinese ali pošljejo ravnateljstvu škofijske klas. gimnazije v št. Vidu nad Ljubljano. Priloži naj se: 1. šolski izkaz (knjižica o dovršenem 4. razredu osnovne šole; 2. rojstni in krstni list; 3. dopisnica z natančnim naslovom, da bo moglo ravnateljstvo prosilca pravočasno obvestiti, kateri dan bo delal izpit.

Kdor naredi sprejemni izpit, pa s tem še ni sprejet v zavod svetega Stanislava, ampak mora v ta namen vložiti posebno prošnjo. V zavod sv. Stanislava se sprejemajo le telesno zdravi, pravno nepokvarjeni in dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi dobrih kršč. staršev. Sprejemo se zlasti taki dečki, o katerih je upati, da se bodo po dovršenih gimnazijskih študijah posvetili duhovskemu stanu. Prvi namen zavoda sv. Stanislava je namreč vzgoja duhovniškega naraščanja. Zato se daje vsem dijakom taka vzgoja, ki je primerna temu namenu, četudi se nihče ne sili v bogoslovje, ako nima za to veselja ali poklica. Prošnje (nekolikove) za sprejem se naslovi na škof. ordinariat v Ljubljani. Vendar pa se ne pošiljajo po pošti na škofijski ordinariat, ampak jih morajo starši (oče ali mati) ali njihovi namestniki prinesiti osebno k vodstvu v zavod sv. Stanislava, in sicer najbolje na dan sprejemnega izpita. Ob isti priliki predstavijo vodstvu tudi dečka, da ga osebno spozna.

Letno plačilo se določa po izpričevalu in gmočnih razmerah dotične družine. Najvišje plačilo za

dečke ljubljanske škofijske znaša za vse šolsko leto šest tisoč dinarjev, iz drugih škofij pa sedem tisoč dinarjev. Ubožnim prosilcem z odličnimi izpričevali se ta znesek primerno zniža. V naslednjih razredih se ravna plača pri ubožnih dijakih po njihovih šolskih uspehih, njihovem življenju in vedenju. Cim boljši je dijak, tem nižje je plačilo. To je torej najbolj odvisno od njega samega. Ubožnim, pridnim in pobožnim dijakom kmetijskih in delavskih staršev se naklanjajo tudi stipendije in druge podpore, v kolikor so pač vodstvu na razpolago. Vsa druga pojasnila glede oblike, knjig itd. se dobe o priliki zgledne v zavodu sv. Stanislava v št. Vidu.

Vodstvo zavoda sv. Stanislava v št. Vidu

Absolventom kmetijskih šol na Dolenjskem

Dne 25. maja ob 14 se bo vršil širši sestanek absolventov kmetijskih šol. Če bo oblast potrdila do takrat pravila poizkušnice, bo po sestanku ustanovni občini zbor. V ta namen ste vabljeni, da pridete vsi, tudi tisti, ki ste iz drugih okrajev in boste sami organizirali poizkušnico, da prisostvujete sestanku, oz. ustanovnemu občnemu zboru. Zborovanje se bo vršilo na Grmu v veliki učilnici. Ravnateljstvo Kmetijske šole je šlo še dalje na roko, obljubilo nam je, da bi prenečilo na Grmu do 20 absolventov, ki bi morebiti prišli od daleč in bi se hoteli udeležiti vinarskega kongresa, ki bo v četrtek od 8—11 v telovadnici osnovne šole v Novem mestu. Drugi dan, v petek, bi pa bil izlet z avtobusom po celi Belokrajinji: Lokvica, Metlika, Drašiči in nazaj v Metliko, dalje Črnomelj, Semič, Novo mesto. Absolventi, ki se pripeljejo po železnici, bodo imeli najbrže polovično vožnjo. Pričakujemo obiska v obilnem številu. Pridite, gre za vaše interese. — Pripravljali odbor.

Jaka Špik z Gorenščga

Gun dan sm biv u Kran pa žvinščmo smu, poj smo se za ajzenponam pehal prče dom — an par štačjonov od Kraua naprej gor. U vagon sta ble tud dve punc, k se zej možeta, doma sta pa gor pr nas neč. Tokle sta se meh sbaj zgovarjale:

»Ob, koko s ti navumna, k jemleš tistga pavra. Če j prov voraž čvovk, koga boš pa dons s pavram? Viš, jest sm jo udeva. U mest bom šva, mejhn bom devova, kubuk miam že kuplen, von bo osak mese pvačo potegnu, podrujga jurja, viš. Čej neč boš ti usak mese anga jurja ukp spravva. Pa u mest bom, u mest s pa čvovk zrihta use kokr se mo zlub, tam je usga dost, pa fletno se žvi, na kmeth se pa čvovk more mujat pa mujat, pa še nkame naprej na pride. Še maš ejat, da premišl, bo že ker pršu, sej sm ga jest tud dovč čakava. Dons se res sam knuet punuja, pa koga boš leza za nim, k je skoz bl švoh. Rajtam, da j dons usak bol kokr kmet. Povhne roče deva, druga pa nčer nč.«

»Ja veš, sej tud mene ma za u mest, pa jest nism ne prpravna. Ma b u mest ne na tau-bov, jate j pač drgač.«

»Uh, koko s ti navumna! Sej se knav prvačš, usače rči se čvovk prvat, pa b se tga tud. Kulk je dons po mesth tačh, k so s pavrov prše, viš, pa so use kontent.«

Use sorte tačeh rči sta skvadale. Veste, pr nas so vse punce tače, da b use ta najraj u mest žvele, kokr da j u mest use gršno. Še moja žena me j gun dan na usako vižo votva prevongavt, da b jest soj grunte predav, poj b pa šva u mest, da b bl fletno žveva. Ja, glih komej sm j u gvaovo zabu, da to nkokr ne gre, no, poj sm j pa za uliko noč ane tače mejhne čevlce kupu, da sm an ejat spet gnah imu. Pa koko j še ihtova, če j dokazujeni, da j dons u mest lezt navumna, če j dokazujeni, da j dons Use tače babe b u ta najbl modern gvant napravl pa use u mest nagnal, dnarja pa jest b jm pa nč na dal. Rajtam, da b kej hmav b knogam šle na pavre gledat, koko j kej doma.

Mussolini govori štiri jezike. Ko se je vršila v Rimu proslava v spomin stoletnice nemškega pesnika Goetheja, je nastopil tudi Mussolini, ki je v štirih jezikih, namreč angleško, nemško, francosko in italijansko, proslavljal velikega moža.

Najbolj razširjen koledar na svetu je kitajski, ki ga tiska vsako leto državna tiskarna v Pekingu ter ga natisne 8 milijonov izvodov. Za Kitajce pomni ta koledar neznatljiv vir in ljudstvo je zaverovano vanj kakor v čudeže, ki mu jih oznanjajo najstarejša ustna izročila.

Označba boleznj »influenca« je italijanskega izvora in pomeni po našem pospeševanje ali vzrok prehlada.

Neki angleški kemist je nedavno izumil načrt izdelovanja stekla ali šip iz sladkornega sirupa. Te vrste šipe imajo posebno prednost s tem, da skozi iste veliko bolj prodirajo ultra vijoličasti žarki solnca.

Med dijaki. — A.: Poslušnik ti posodim; prosim te, pazi nanj. B.: Nič se ne boj; kakor s svojim bom ravnal z njim. A.: Oh, prosim te, nikar ga ne zastavi.

več čakati, mati. Hočem se oženiti. Čez tri mesece mora biti najina svatba.

»Ti si bil in hočeš ostati vedno trma, mi je odvrnila mati zadirčno, kakor tvoj rajnki oče. Naj bo, kakor si boš postlal, tako boš spal.«

Varuh je, zaradi moje odločnosti v zadregi, kimal z glavo in izpraznil hitro kozarec.

Naslednjega dne mi pravi mati:

»Da veš, čez tri mesece naj bo poroka, da bo že konec. Dala sem Spinčiču svoje papirje in on bo uredil, kar je potrebno za ženitev.«

»Papirje? Za kaj naj mu bodo naši papirji, naše obligacije? Za ženitev ni treba drugega kot duhovnika, a duhovnik ne potrebuje obligacij!«

»Molči!« se zadere mati srdito. »Gospodje pri sodišču zahtevajo to.« To rekaš odide iz sobe in zaloputne z vrati.

»Gospodje pri sodišču? Naše papirje?« Dejal je tako moj varuh, sem si mislil. No da, gospoda je pametnejša, ona že ve, kaj je prav. In nisem si več belil glave. Zakaj naj bi tudi iskal prepričev? Čez tri mesece bo Jag'na itak moja žena. Tolažil sem se s tem, saj je bil to zame najvažnejše. Kaj hočete, mlada kri!

Minevali so dnevi, počasi so potekali. Če bi jih mogel pognati z bičem, bi šlo hitreje. Toda pratika je pratika. Čakaj in potrpi, Ivica. Prvi mesec je še nekako minil. Opravljal sem svoje delo in nisem več povpraševal, kaj delata mati in varuh. Samo da bi ne bilo prepričev. Ana je urejevala perilo, varuh pa račune. Dobro je, sem si mislil. Do svatbe bo perilo že urejeno in računi na čistem.

Bilo je v poletju. Na travniku smo pokosili seno in treba ga je bilo spraviti. »Naj še kak dan počaka,« je dejala mati, da se bolje posuši, saj je lepo vreme. — »Dobro, mati!« ji odvrnem, naj pa počaka.

Toda nekega dne, okrog poldne je bilo, so se začeli zbirati mali, temni oblaki v onemle kotu nad goro. Soparno je bilo, da si komaj dihal. Stopil sem pred hišo, da bi videl, kako kaže in dejal sem materi:

»Draga mati! Poglejte, tile oblaki ne obetajo nič dobrega. Dež bo, a naše seno je na travniku. Odnesla ga bo voda.«

»Res je, Ivica,« odvrne mati, »dobro bi bilo, da ga spravimo.«

»Če Bog da, ga bomo,« pravim, hitro naprežem in hajdi z delavci na travnik. Tudi Niko je šel z nami.

Priganjal sem vole, kolikor se je le dalo. Še jaz sem se potil pri tem, kali živina. Niti najmanjše sapice ni bilo, soperica strašna, a nad goro so oblaki vedno bolj naraščali. Ko smo naložili veliki voz, se je zaslišalo od daleč že grmenje, a ko smo odšli s travnika, so padale že prve debele kaplje. »Hvala Bogu,« sem dejal, »teh par kaplje povrhu ne bo škodilo.« Niko je sedel vesel na vozu in se pokrli s plahto, a jaz sem priganjal vole. Toda kaplje so postale vedno gostejše. Nebo se je vse prevleklo z gostimi oblaki, grmelo je kakor po velikem bobnu. Morali smo čez brdo. Cesta je bila še v suhem vremenu, da nas Bog obvaruj, sedaj se je ilovica omehčala, da je bila kakor testo in voli so vlekli le z največjo težavo naprej, a liti je začelo kakor iz škafa. Ni bila več šala. Zapeljal sem na dvorišče nekega kmeta pod streho, dokler bi ne prenehala nevihta. Vedrimo, sem si mislil, da se seno prav vse ne premoči. In res! Neurje je pojenjalo. Hvala Bogu, krenili smo zopet proti domu. Začelo se je mrčiti. Šlo je počasi, kajti blato je bilo globoko in pot ozka. Jaz sem opiral sedaj na tej, drugič na drugi strani, da bi ne zvrnil. Ko smo prispeli domov, se je že stemnilo. Srečno sem zapeljal pod šupo in slekli premočen suknjič. Tudi Niko je zlezal z voza in stopila sva proti hiši.

85°-

Rjavi ali črni - damski boks-čevlji.

75°-

-Lahki moški počevlji z usajanim podplatom. Iz močnega boks, rjavi ali črni z gumastim podplatom Din 89°.

Ant. Krisper

Mestni trg 26 Ljubljana Stritarjeva ul. 1-3

(Poroke.)

(Bohinjska Bistrica.)

Letošnji predpust nam je pokazal, da je kriza res že ludo pritisnila. Ves predpust nismo imeli nobene poroke. Šele po veliki noči se je nekaj parov skorajžilo in pokazalo, da si upajo stopiti v zakonski jarem. Najbolj pa so se postavili v nedeljo, dne 14. maja pri Zabregarjevih na Bistrici. Imeli so pametec kar dve svatbi skupaj. Najstarejši sin Joža, je peljal nevesto iz Sorice, njegova sestra Ivanka pa je vzela Odarjevega Francelja z Bistrice. Oba para je prišel iz Ljubljane poročat brat ženina Francelja, vseučiliški prof. dr. Alojzij Odar. Obe mu zakonskima paroma iskreno čestitamo in jima želimo obilo božjega blagoslova!

Novice.

(Škofja Loka.)

Minulo je ravno eno leto od smrti g. Gašperja Čurmana, velikega dobrotnika farne in podružnične cerkve. Bog mu povrni! — Umrl je g. Valentin Kobač, zidarski mojster. Pljučnica mu je v enem tednu vzela življenje, družini pa dobrega očeta. Naj počiva v miru! — Slovenska praznava »Materinskega dne« je bila preteklo nedeljo v Društ. domu. Kar je bilo storjenega za izobrazbo uma in plemenitost srca, je bilo skoro vse v Društvenem domu. V zahvalo pa so od tistih, ki niso skoro nič storili, letela polena pod noge, — smatnična pohvalnost skoro nobeno leto še ni bila tako številna ohiškana kot letos. — Pripravite se na tabor Zveze bojevnikov, ki bo v Črncrobu dne 2. julija t. l. — Od izletnikov, ki pridejo v naše kraje, odločno zahtevajmo spodobno vedenje in govorjenje! — Nevarno je obolela Petrusova mati v Gabrku. — Mizarška razstava še traja in je vedno lepša.

Gasilci

(Smlednik)

Na Florijanovo nedeljo je naše gasilno društvo blagoslovilo novo motorno brigado. Že takoj prvi teden je motorka prešla tudi svoj požarni kret. V petek 12. t. m. opolnoči je namreč začelo gori v Sv. Valburgi pri posestniku Ivanu Konjurju. Zgorelo je celo gospodarsko poslopje. Naši gasilci so bili s svojo novo motorko že 10 minut po izbruhu požara na pogorišču, kjer jim je uspelo, da so požar v kratkem času popolnoma omejili, da se niso vnela še sosednja poslopja v bližini, ki so bila v nevarnosti.

Slovo.

(Trzin.)

Dne 14. maja nas je zapustil zlatomašnik in upok. župnik g. Janez Molj. Preselil se je v Kamnik. Skromen, kakor je bil vsa leta med nami, tudi ob slovesu ni želel zase nikakih slavnosti in zunanjega bleśka. Zaradi tega so celo peveci opustili svojo namero, da bi mu za slovo zapeli. Z mislijo, da ga ni več v naši sredi, se kar ne moremo sprizniti. Zdi se nam, da se skoro, skoro vrne med nas, kjer si je v teku 18 letnega bivanja pridobil vsa srca. Zato se ga v teh dnevih spominja vsa srenja in ga vpleta v svoj pogovor. Tako blagega spomina je deležen le duhovnik, ki je bil poleg svojega poslanstva ob vsaki priliki ljudstvu v pomoč bodisi s tolažbo, nasvetom, darseljavostjo. Cer-

kvi je posvečal posebno pozornost, kar se zrcalilo iz vse notranjine naše cerkvice, ki se po njegovi zaslugi lahko kosa z marsikatero farno cerkvijo. Gospodu zlatomašniku iz srca privoščimo mir in vseskozi zaslužni pokoj. V kraju, kjer je začel kot šolarček, sploh težav in bridkosti — začetek učenosti — tam naj mu v zdravju in zadovoljnosti potekajo dnevi do skrajnih mej človeškega življenja. Spomin njegov ostane neizbrisljiv v hvaležnih srcih vdanih Trzinčev.

Misijon.

(St. Gotard.)

Pišem o misijonu, ker želim kot kristjan vsakemu človeku dobro, pa še sebi grešniku, ki sem si tamkaj vest očistil. Bodo rekli nekateri: hinavec, tako bodo pač rekli, ker ne poznajo naše vere lepote in dejavnosti. Bil sem nekoč v Ljubljani v družbi, ko je dejal neki gospod: nazadnje bomo vsi »vesolniki«, kar sem najbrže prav razumel, da bomo vsi umrli. Zato sodim, da je g. župnik z dvema gospodoma, na katere je g. župnik tebe teden, za župnijo in sosedo storil lepo, da, idealno delo, ki ne bo koristilo samo veri, ampak tudi kulturi v državi. Škelpna procesija, za hribske kraje neverjetno dolga, je pričala o tem. Toda izkušen človek si misli ob tolikih dobrotah, kako hitro se na svetu pozabi, kar je dobro. To je hudo!

Jubilej.

(Škocijan pri Turjaku.)

Dne 5. maja je obhajal g. upok župnik Janez Jereb šestdesetletnico svojega rojstva. Zadnja leta preživljal v Čušpergu. Kljub hudi bolezn, ki jo prenaša že več let, je gospod še živahen in dovtipen. Vsak dan mašuje v prijazni grajski kapelici — ob nedeljah pa tudi pridiguje. Njegova vnaša za božjo čast je večja, kakor njegove šibke moči. Da je gospod zgodaj opešal, je kriva njegova velika požrvalnost. Zidal je — dve novi cerkvi — eno pri Sv. Vidu nad Cerknico in drugo v Škocijanu pri Turjaku. Marsikatero kolise za drvsne odre je naslikal. V Škocijanu se sedaj deluje godba, katero je ustanovil in dolgo let vodil. Dne 15. maja, na predvečer njegovega godu je prišel proslavljati njegovo šestdesetletnico Škocijan. Župnik iz Škocijana je prišel z godbo in pevskim zborom. Ko je zaigrala godba ob bakladi in streljanju, lepe pozdravne koračnice in zapel fantovski zbor, je g. svetnik oživel in postal mladostno živahen. Kar ni se mogel dovolj zahvaliti, ko je videl, da Škocijan ni pozabil nanj in zna ceniti njegovo delo. Deputacija mu je izročila lep kip škofa Slomška, čudodelnika in razne druge telesne in duhovne darove, ki so jih darovali Škocijanci. Želimo gospodu še mnogo let bolj čvrstega zdravja!

Par novice.

(Polica.)

V boljše življenje je bil poklican 72letni Jožef Škerjanc, Kovčev oče iz Peči. Umrl je po težki in mučni bolezn. Njegov pogreb je pričal, kako priljubljen je bil med ljudstvom. Njegovim sorodnikom izrekamo iskreno sožalje, nepozabnemu pa naj obilno poplača Bog. — Rjavega hrošča imamo tudi mnogo. Hrast je komaj nekoliko ozelenel, pa je že zopet ves gol. Kakšno ogromno škodo naredi že sedaj, kaj bo šele čez par let, ko bodo njegove ličinke spodjedale poljske in travniške pridelke. Zato ga je treba pridno zatirati. Le organiziran boj proti temu velikemu škodljivcu vodi do zaželjenega uspeha. — Kriza nas tare, da je joj. Kmet ne more prodati svojih pridelkov niti po najnižji ceni. Mnogi še za sol nimajo, kaj še za obleko in obutev. Zares, kmetijski stan je reven stan. Pa upajmo na boljše čase.

Požar.

(Podklanec pri Sodražici.)

Dne 9. maja ob 6 zjutraj so objeli uničujoči plamen hišo Fr. Boleta št. 15. Požar je uničil do tal v par urah. Ogenj se je pričel prijemati že hiše sosedu Zbaničnika. Gasilec in marljivim Globelčanom gre zahvala, da ni pogorela vsa vas. — Podklanec ima sicer svojo vaško prošalno, nima pa večjih gasilev. Pogorelec Bole je bil zavarovan le za 3500 Din, kar ni nič v primeri s škodo. Širok si ne bo mogel s to zavarovalnico nič pomagati pri zgradbi hiše. Zato naj bi se našla številna dobra srca, ki bi pomagala revežu.

Razno.

(Struge.)

Kam bomo prišli? Denarja ni, zaslužka ni. Treba bi bilo gorkote, pa je tudi ni. Res, vse je na nas pozabilo, menda tudi solnce. — Ko koši imajo pri nas čudežno moč. Kakor čaravnice so. Iz kurnika nam uidejo ponoči skozi zaprta vrata — ali ni to čudno? Če pa naše koši niso čaravnice, so pa tiste »slisice« čaravnice, ki so tako pametne, da vrata za seboj zapirajo. Naj bi že »slisice« nehale pleniti, sol, na poletje se dobi že v naravi hrana.

+ Vidki Lekšeti.

(Videm ob Savi.)

Nepričakovano nas je zadela vest, da je umrla v breški bolnišnici. V terek je bila v šoli, polna življenja in zdravja, v petek ob sedmih je bila že med nebeškimi krilati. V sredi cvetočega maja jo je hotela imeti Majniška Kraljica med svojim cvetjem na nebeških poljanah. Kako se je veselila majniškega izleta v Brežice! Vsa navdušena je bila od

Mali oglasnik

Vsako drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico ako kupujejo kmetijske potrebnosti ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe

Vrvi za seno, strange, uzde in druge vrvarske izdelke dobile najceneje pri I. Andovici, Mestni trg št. 9. - Ugoden naslov. Zime, majske trave ter mreže za postelje.

Kože divjačin kupuje stalno Zdraviš Ljubljana, Florijanska 4.

Posojila daje »Zadruga« Ljubljana, poštni predal 49.

Kmečko dekle, pošteno, zdravo in močno z otrokom vajeno vsega dela in kuhe, išče službo. Gre tudi samo za hrano. Naslov v upravi pod št. 5855.

Posestvo 26 orahov zemlje (njive, travniki in gozd). Skrajno ugodna lega 2 hiši in gospodar poslopje dobro ohranjeno, napredaj. Cena 85 000 Din. Ugodni plačilni pogoji. Naslov v upravi Domoljuba pod št. 5683.

Ign. Žargi, Ljubljana, Sv. Petra cesta 11 priporoča veliko izbiro belih otroških oblek, rokavčkov, nogavic, venčkov in pajčolanov po zelo nizkih cenah.

Krojaškega vajenca sprejme takoj Likozar Ivan, krojač, Predosije št. 39 pri Kranju. Hrana, stanovanje pri mojstru.

Kot hlapec išče karšnokoli službe mladenič 18 let iz poštene kmečke hiše, zdrav. — Ponudbe na upravo lista pod 5871.

Posojila proti dolgotrajnemu obplačevanju za razdolžitve, nakup naravnih in umetnih premij in nepremičnin za dobrotu delujejo »Mobilne zadruge«, Ljubljana, Mestni trg 25. Iste povsod poverjeniki!

Koso za 10 in 15 — in manjve se bračkiepalnike dobite sam pri Fr. Stupica Jelencina, poljske »dvoj in četelarske potrebnosti« Ljubljana, Gosposvetska cesta 1.

Učenca za koračko obrit sprejme takoj Franc Kremerškovč Metlika hrano in stanovanje v hiši. Drugo po dogovoru.

Posestvo z vsemi potrebami spodarskim poslopjem, vrti, travniki, polja za 18 mernikov posestva 1 del gozda četel ure od postaje Radehovas, napredaj. — Tkavec Julijana, Mali Gaber, št. Vld pri Stični, Dolenjsko.

Napredaj posestvo v Trojanah z vsem poslopjem v dobrem stanju zemlje se proda za 5 glav, ako je kupec za več, pa tudi za 10 glav živine. Pojanila daje Pibernik Velenje.

Dekle za kmečko delo dobi službo. Iv. Vavpotič, Črnuče 46. Ježica.

Znidarskeve panje nudi po najnižji ceni Joško Kos, Birnavas, pošta št. Janž na Dol.

V vsako hišo »Domoljuba«!

veselja. Toda Previdnost je hotela drugače! V nedeljo smo jo spremili na pokopališče, kjer se je nad njo zagnila zemlja. Dočakala je komaj deseto pomlad, pa se je že preselila tja, kjer bo živela večno pomlad. Preostalim naše sožalje!

Listnica uredništva: Več dopisov je moralo izostati zaradi pomanjkanja prostora. Pridejo prihodnjič na vrsto.

Pomladanska prodaja manufakture
po izredno nizkih cenah se je pričela pri tvrdki

JOSIP IVANČIČ
Ljubljana, Prešernova 54

Pralna svila, gladka, bela	po Din	10.—	meter
" " " barvana	" "	14.—	"
" " " vzorčasta	" "	17.—	"
" " " boljša	" "	20.—	"
Poldelen	" "	10.—	"
Opal za damsko perilo	" "	10.—	"
Svileni popelin za damsko perilo	" "	18.—	"
Crépe de Chine, vse barve	" "	44.—	"
Sifoni, boljše vrste	od	6.—	do 14.—
Platno za rjuhe, 150 cm	" "	18.—	" 30.—
Frotirke vseh velikosti	" "	9.50	" 32.—
Gradl za žimnice	" "	24.—	" 36.—
Nogavice, svilene ali flor	po	20.—	"
Nogavice, moške	od	5.—	" 9.—
Preproge, ostanki najboljše vrste			
kirina 65 cm	po	28.—	"
" 90 cm	" "	52.—	"
Posteljna pregrinjala, čipkasta,			
za dve postelji	" "	220.—	"
Zavesa, čipkasta, garnitura za			
eno okno	" "	220.—	"

Dobro trpežno blago in nizke cene, to je moja reklama!

Prepričajte se! Obiščite me!

Z ljubljanskega trga

Žitne cene: pšenica 255—275 Din, ječmen 185—190 Din, rž 175—185 Din, oves 170—180 Din, koruza 151—130 Din, vse za 100 kg.

Drugi pridelki: fižol 250—300 Din, krompir 50—60 Din, lucerna 1800 Din, seno 50—70 Din, slama 50—60 Din za 100 kg. — Pšenična moka 410—430 Din, koruzna moka 150—225 Din, mleko 2—2.50 Din, kvalitetno vino v gostilnah 14—16 Din, navadno vino 8—12 Din, čisti med 18—20 Din.

Živalske cene: Voli 1. vrste 4—4.50 Din, voli 2. vrste 3.25—3.75 Din, voli 3. vrste 2.25—3 Din. Telice 1. vrste 4.25—4.75 Din, telice 2. vrste 3.25—3.75 Din, telice 3. vrste 2.25—3 Din. Krave 1. vrste 3.25—3.75 Din, krave 2. vrste 2.25—3 Din, krave 3. vrste 1.50—2 Din. Teleta 1. vrste 6—7 Din, teleta 2. vrste 5—6 Din, Prasiči sremški 8.50—9 Din, domači 8.50—9 Din, prhutari 8.50—9 Din.

Cene mesa: Goveje meso 1. vrste, prednji del 8—10 Din, zadnji del 10—12 Din; goveje meso 2. vrste, prednji del 6—7 Din, zadnji del 8—9 Din; goveje meso 3. vrste, prednji del 5—6 Din, zadnji del 7—8 Din. — Telečje meso 1. vrste, prednji del 12—14 Din, zadnji del 16 Din; telečje meso 2. vrste, prednji del 12 Din, zadnji del 14 Din. — Svinjina sveža; sremška 14—18 Din, svinjina sveža, domača 16—20 Din, svinjina prekajena 16—24 Din. — Svinjska mast 18 Din. Slanina hrvaška 15 Din, domača 14 Din. — Konjsko meso 4—6 Din, Ovčje meso 6—10 Din.

Surove kože: Kravje 4—5 Din, volovske 6—7 Din, bikove 4 Din; telečje kože 9 Din, svinjske hrvaške 0.50—1 Din, svinjske domače 3—4 Din za kilogram.

FLUGS patentne kose

z novim prilagajanjem so priznane najboljše

J. Videmšek, Maribor, Koroševa 36

»Danes je prvokrat, da je moja budilka delovala.«

»Kako to?«

»Moja žena mi jo je vrgla v glavo.«

Zahtevajte takoj veliki ilustrirani cenik Tovarne oblik Stermecki, Celje. Kar ne odgovarja se zamenja ali vrne denar. Cenik zastoni!

Obleke iz ševijota Din 230.—, iz meltona Din 350.—, iz kamgarn, Din 590.—, fantovske obleke po 40, 65 in 72 Din.

TRGOVSKI DOM
Stermecki
TOVARNA PERLA • TI • OBLEK

Celje št. 19

ZA LEPE
SOLNČNE DNEVE

PEKO

35

Štev. 18-27. Za deco, iz platna z usnjenim podplatom.

Štev. 28-35 Din 55.—

55

Za našo deco možne sandalice podložene z usnjem.

Štev. 26-28 Din 65.—

Štev. 29-30 Din 75.—

80

Zenski izrezani, platnasti čevlji. Isti v raznih kombinacijah z visoko peto za Din 95.—

125

Moški platnasti čevlji s kromovim podplatom v brezhibni izdelavi. Isti tudi v sivi barvi.

95

Zenske opanke v najsolidnejši izdelavi. Isto v raznih deseni za Din 115.— in Din 125.—

135

Moški letni čevlji iz usnja z usnjeno podlogo. — Slični v različnih barvah Din 125.—, 135.—, 145.—

Okusna izbira nogavic, kopit in drugih potrebščin. »Peko« kreme, politure itd. jamčijo Vam le pod pristno znamko »PEKO« za trajnost oblike, lep sijaj in izgled čevlja.

29.-

Vrsta 242
Otroški telovadni čevlji s prožnim krompodplatom. Potrebni za telovadbo v šoli, pri Sokolu in sploh za vsako gimnastiko. Zenski Din 35.-

35.-

Vrsta 3661-00
Vašim ljubljencem te visoke čevljičke iz rjavega boksa s podplatom iz krapona. Lahki in udobni.

45.-

Vrsta 2942-00
Zračne in lahke sandale s crep-gumijastim podplatom. Za tople solne dneve neobhodno potrebne. Vaša izbira.

49.-

Vrsta 5851-30
Vašim malim otrokom najlepše. Ti čevljički iz laka ali rjavega boksa so kot ustvarjeni zanje.

69.-

Štev. 27-34
Deklicam te udobne fleksibilne čevljičke iz laka ali rjavega boksa.

ZA TOPLE DNEVE NOVE ČEVLJE

Če menjate večkrat obutev in nogavice, prihranite veliko denarja, razen tega se pa počutite vedno sveži in razpoloženi. — Preskrbeli smo naše prodajalne z letno obutvijo za celo družino in z nogavicami v vseh modnih barvah in deseni.

Plata

35.-

Vrsta 4462-29
»Sportke«. Idealne in najcenejše čevljičke za vse panoge sporta, za turistično in razne igre.

49.-

Vrsta 3335-10
Primerne in trpežne čevljičke iz siviga platna z gumijastim podplatom in istolako peto. Za tople solne dneve.

89.-

Vrsta 2945-11
Za vsakdanjo nošnjo te čevljičke iz boksa v črni ali rjavi barvi. Polvisoka usnjena peta, iz laka Din 99.-

129.-

Vrsta 1805-63
Model sezone: Črna laka, kombinirana s semišem. Iz ševroja Din 149.-

99.-

Vrsta 1045-05
Priprosti toda okusen čevljiček iz laka ali prvovrstnega črnega ali rjavega boksa.

149.-

Vrsta 9505-97
Vedno elegantni salonski čevljički iz ševroja z diskretnim okrasom. Iz laka Din 129.-

69.-

Vrsta 2947-00
Lahke fleksibilne sandale s crep-gumijastim podplatom. Ne žulijo ne nog ne žepa. Zenski Din 59.-

89.-

Vrsta 2927-41
Zračne in lahke sandale s krom-podplatom. V toplih dnevih neobhodno potrebne.

89.-

Vrsta 1937-39
Polčevlji iz močnega boksa s prožnim gumijastim podplatom. Za vsakdanjo nošnjo, lahko jih v črni in rjavi barvi.

149.-

Vrsta 1637-36
Polčevlji iz prvovrstnega telečjega boksa, okrašeni s perforacijo. Zelo primerne za sportno obleko. Lakasti za isto ceno.

Naznanila

n Duhovne vaje za dekleta v Domu Brezmadežne bodo v juniju samo od 10 do 14. Končale se bodo torej na dan pred praznikom sv. Rešnjega Telesa. V mesecu Srca Jezusovega še za svoja srca poskrbite, da bodo Gospodovemu kar najbolj podobna. Priglasite se pravočasno na naslov: Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ihanu, p. Domžale.

n Dev. Marija v Polju. Prosvetno društvo priredi na praznik Vnebohoda 25. maja, po večerni misijonski pobožnosti, lepo igro »Mlini pod zemljico. Igra je dobro naštudirana. Farani, pridite pogledat to krasno igro. Vstopnina navadna.

n O binkoštnih praznikih se bo vršil v Belgradu. VI. jugoslovanski esperantski kongres. Prijavilo se je že nad 200 delegatov iz raznih delov naše države. Slovenci bodo zastopani v precejšnjem številu.

n Vsem dolžnikom Dravske banovine! Vaša dolžna razmerja urejuje v vseh slučajih naše društvo realno, poceni in hitro. Pristopajte k društvu!

Letna članarina 60 Din. Društvo za zaščito dolžnikov v Jugoslaviji, glavno zastopstvo za Dravsko banovino, Ljubljana, Aleksandrova cesta 4.

n Čebelarstva podružnica v Kamniku ima v nedeljo, dne 28. maja ob 10 pri čebelnjaku g. Koširja v Podjelšah predavanje o izbiri matice za plemo. Po kratkem predavanju odhod v Bistrico in ogled plemenilne postaje za matice. Predava g. prof. Verbič, predsednik Čeb. društva. Čebelarji in tudi prijatelji čebelarjev udeležite se zanimivega predavanja in ogleda. Dohod v Kamnik ob 9.25, odhod iz Kamnika ob 5, lahko pa tudi kasneje.

Posojilnica in hranilnica v Poljanah nad Skotjo Loko izjavlja, da bodo vse hranilne vloge, vložene po 1. jan. 1933, na zahtev takoj izplačevale. Obresti so iste kot od starih vlog. Ne pridejo pa tu v poštev prepisi iz ene na drugo knjižico.

VINA

doležljaka, štajerska in sploh vseh vrst, kupite pri
CENTRALNI VINARNI v Ljubljani

V vsako hišo »Domoljuba«!

Ugoden nakup

Najboljše nogavice, rokavice, srajce, ovrtnike, kravate, trikotarje, hišeča mila in vezenine, vse potrebščine za čevljarje, šivilje in krojače, itd. itd.

po najnižji ceni dobite le pri trdku

Josip PETELINC, Ljubljana
Telefon 1913

blizu Prešernovega spomenika (za vodo).

Izdajatelj: Dr. Gregorij Pečjak.

Urednik: Jože Košiček
Za Jugoslovansko tiskarno: Karel Ceč